

RADIOCOMUNICATII și RADIOAMATORISM

Revista Federației Române de Radioamatorism

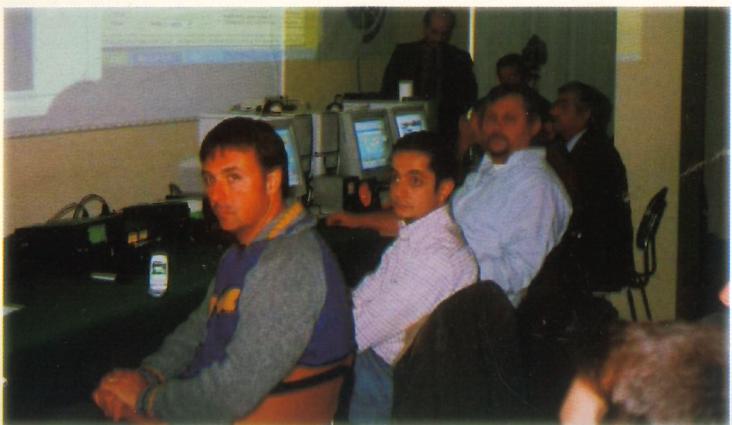
Anul XVIII / Nr. 207

5/2007

20.12.2006

La masa de lucru

Roberto Vittori

Roberto Vittori și Nelu Paia

QSL-urile lui IZ6ERU și I0/YO7LKW

Placheta primită de YO7LKW

Stația ISS

UN NOU ÎNCEPUT

Orice Adunare Generală poate constitui "un nou început" dacă reușește să analizeze cu obiectivitate atât realizările cât și neîmplinirile unui an de activitate.

Cei 54 de delegați, însoțitori și de către alți radioamatori, care au participat în ziua de 20 aprilie la adunare, s-au apropiat într-o oarecare măsură de acest deziderat.

A fost aprobată afilierea unor noi cluburi și anume:

1. YO HD DX Grup Antena din Deva, reprezentată la adunare de YO2MAI - Jeno,

2. CS Silver Fox Deva - reprezentată de YOCWR - Dody,

3. Rad. Nostru din Constanța - reprezentat de YO4AUP - Andrei, și:

4. CS PAN GROUP Armata Craiova - reprezentată de YO7CKP - Marian

Afilierea acestor cluburi întărește federația noastră, dar în adunare s-a trasat sarcină CA, să facă o analiză clară a activității tuturor cluburilor afiliate și să propună radierea celor care nu au nici o activitate în ultimii ani. S-a dat exemplu Rad. Universitatea Cluj, dar din păcate acesta nu este un caz singular.

Darea de seamă a CA, raportul Comisiei de Cenzori, Bugetul de venituri și cheltuieli, au arătat eforturile făcute pentru realizarea de venituri proprii, pentru îndeplinirea celor hotărâte la adunarea precedentă (pagina WEB, clasificările sportive, revistă, colaborare IGCTI, etc), au arătat modul deosebit în care s-a promovat, arbitrat și premiat Campionatul Internațional YO HF DX, s-u evidențiat recordurile și medaliile obținute de echipa noastră la Campionatele Europene de Telegrafie Viteză, dar s-a insistat și pe neajunsurile și problemele cu care încă ne confruntăm.

Slabă preocupare pentru descentralizarea activităților, puține preocupări pentru pregătirea candidaților care susțin examene de radioamator, nereguli în Campionatul Național de US - CW ediția 2006, neimplicarea cluburilor în preschimbarea autorizațiilor, problema sediilor, multe discuții inușile între radioamatori, indisiplină în traficul radio, colaborări insuficiente

**Coperta I-a Ovidiu - YO9XC lucrând în echipă națională la Campionatul Mondial IARU
Nelu Paisa - IO/YO7LKW împreună cu Principesa Elettra Marconi**

CUPRINS

Mai bine mai târziu decât niciodată	pag. 2
Ziua comunițăților	pag. 2
O idee simplă pentru realizarea unui generator de semnale VHF-UHF	pag. 3
Atenție la citirea sau alegerea reflectometrului	pag. 11
Antenă directivă pentru recepție - tip K9AY	pag. 14
Dioda PIN	pag. 15
Cuploul de antenă sau Transmatch-ul	pag. 16
Broadband Wireless Acces - BWA de tip WiMAX	pag. 16
Portiamo lo spazio alla Gente	pag. 21
Dictatorii și radioamatorismul	pag. 22
Mărturii și documente	pag. 23
Amintiri și documente	pag. 24
Opiniile Radioamatorismul-bucurie permanentă	pag. 25
BS7H	pag. 26
Clasamente, rezultate, competiții, opinii	pag. 27

cu autoritățile locale pentru promovarea unor programe de finanțare, etc. Relativ la ultimul aspect trebuie date ca exemplu pozitiv realizările din județele: Harghita și Alba, unde după cum au arătat în cuvântul lor: YO6FCV - Peter și YO5BFJ - Adrian, Consiliile locale au sprijinit concret mișcarea de radioamatori. La fel trebuie urmate exemplele celor de la Clubul YO HD DX Antena Grup, activități prezentate detaliat de YO2MAI, în ceea ce privește atragerea de tineri, prezentarea radioamatorismului în mass-media și colaborarea cu Inspectoratele Situațiilor de Urgență.

Din partea ANS - Ștefan Mitrea a prezentat aprecieri deosebite pentru activitatea noastră, deși în cuvântul lor mulți vorbitori (YO8BNK, YO9AIH, YO4REC, YO8RCP, etc) au apreciat că ANS trebuie să sprijine mai mult radioamatorismul românesc, propunând chiar îmbunătățirea colaborării cu MEC pentru a susține taberele naționale și radiocluburile din palatele copiilor. Este adevărat că din discuțiile referitoare la Camp. Național de US CW-2006, din bâlbâielile CA, precum și din sugestiile și criticile primite de la radioamatori, s-au tras învățăminte. Campionatele de US din octombrie sau din martie anul acesta, nu au mai avut probleme, fiind stabilite stații care să facă monitorizarea competițiilor, dar participarea - în special la categoria juniori - a fost total insuficientă.

Până în septembrie trebuie omologate programele de verificare a competițiilor de US elaborate de YO9HG.

Pentru YO HF DX Contest 2007 a fost stabilit ca Manager - Ovidiu - YO2DFA, ajutat de Antal - YO2MBA.

Probleme interesante au arătat și: YO3APJ, YO4DCF, YO5FMT, YO6MP, YO7FT, YO9XC, YO5AVN, etc.

Pentru realizarea paginii www.hamradio.ro - Romeo - YO4RST a primit Diploma de Excelență iar HA5OMM/ YO5AEX - Vasile, a primit titlul de Membru de onoare al FRR, pentru activitatea sa deosebită de strângere a relațiilor de colaborare cu radioamatorii din Ungaria.

Să sperăm că și adunarea generală (de lucru) din acest an, va deveni ... "un nou început".

Abonamente pentru Semestrul I - 2007

- Abonamente individuale cu expediere la domiciliu: 10 lei

- Abonamente colective: 9 lei

Sumele se vor expedia pe adresa: ZEHRA LILIANA P.O. Box 22-50, RO-014.780 București, menționând adresa completă a expeditorului.

RADIOCOMUNICATII SI RADIOAMATORISM 5/2007

Publicație editată de FRR; P.O.Box 22-50 RO-014780

București tlf/fax: 021/315.55.75, 0722-283.499

e-mail: yo3kaa@allnet.ro www.hamradio.ro

Redactori: ing. Vasile Ciobănița **YO3APG**

ing. Ilie Mihăescu **YO3CO**

dr.ing. Andrei Ciontu **YO3FGL**

prof. Iana Druță **YO3GZO**

prof. Tudor Păcuraru **YO3HBN**

ing. Ștefan Laurențiu **YO3GWR**

col(r) Dan Motronea **YO9CWY**

DTP: ing. George Merfu **YO7LLA**

Pret: 1,5 RON ISSN=1222.9385

MAI BINE MAI TARZIU DECAT NICIODATA?

Radioamatorismul l-am cunoscut de mic, fiind radioamator. Prima emisie a fost pe la trei patru ani când am deschis transceiverul și am început să vorbesc, nu tocmai legal din păcate. Am fost și prin tabere unde erau concursuri atât de telegrafie cât și de vânătoare de vulpi, dar din păcate nu prea m-au atras, am concurat o singură dată la vânătoare de vulpi la Poiana Pinului și a fost un eșec desăvârșit. Am pesemne o personalitate mai specială, sunt foarte greu de dresat.

Cu toate astea radioamatorismul m-a interesat, în special partea de propagare și antene. În ultimii ani de facultate la București, încercam să-mi fac antene cu care să receptionez emisiunile de unde scurte ale radioului norvegian.

Stația de emisie pentru Europa era la Kvitsoey, prima jumătate de oră emitea radioul danez, iar cea de-a doua jumătate de ora era rezervaăa radioului norvegian. Emisiunile radioului suedeze de la Hoerby, erau mult mai ușor de receptionat. Din păcate în 2002 radioul norvegian și-a încetat emisiunile pe unde scurte, odată cu pensionarea majorității angajaților. Radioul danez a trebuit să înceteze și el din moment ce stațile de emisie pe unde scurte de la Kvitsoey și Sveio din Norvegia au fost dezactivate.

Mi-am planificat de multe ori să-mi iau indicativ, am fost chiar la cursul de morse la Palatul Copiilor, dar au venit sesiunile și apoi vacanțele și cam asta a fost.

Ajuns în Norvegia am început cursul de recunoaștere a studiilor, întâmplător am descoperit ca unul din profesori era radioamator, inactiv pe caz de boală, din păcate.

Să aici mi-am continuat experimentele cu antene, de data aceasta ținta fiind Radio România Internațional.

Receptorul pe care îl folosesc aici (Sangean ATS 909) este mult mai bun în comparație cu banalele aparate de radio pe care le aveam în România, dar Radio România nu se aude chiar aşa bine, poate pentru că antenele de la Lugoj își concentrează puterea în special spre vestul Europei, mai puțin spre nord.

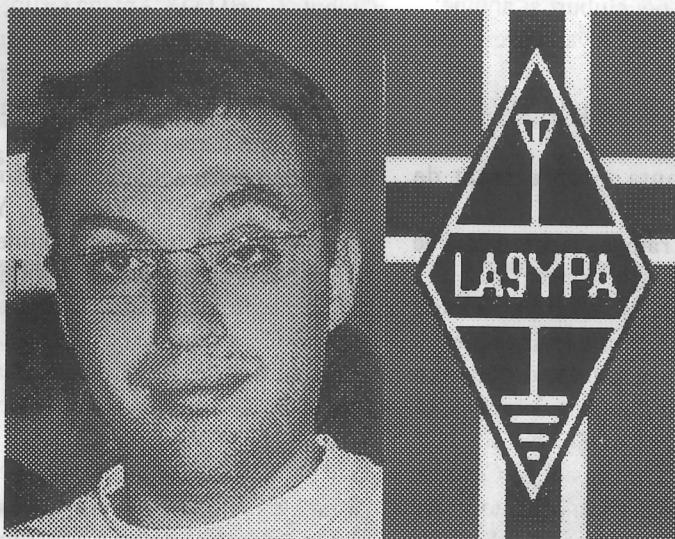
Nred. Ce zic colegii noștri care lucrează la acest emițător radio?

O stație de unde medii însă, Radio Cluj se aude destul de bine în nopțile de iarnă, după ce BBC-ul care emite pe aceeași frecvență și începează emisia.

La începutul anului 2007 am fost în România și atunci m-am decis să-mi iau indicativ și să încep activitatea de radioamator.

M-am inscris la POST- OG TELETILSYNET pentru a sustine examenul de licență.

La scurt timp după aceasta am aflat că s-a suspendat partea de telegrafie, "Există un Dumnezeu?", mi-am zis.

Imi făcusem deja rost de programe pentru învățat telegrafie, dar acum îmi rămânea mai mult timp pentru partea de teorie. Cam jumătate din partea de teorie o făcusem la liceu, inclusiv semiconducorii, deci era mai ușor de parcurs.

Antenele și propagarea erau capitolele mele favorite,

însă partea de tehnica cerea mai multă atenție. Si a venit și ziua de 23 aprilie, am plecat de dimineață cu noaptea în cap, ca să nu fiu prins în ambuteaj. Am fost singurul care a dat examen în acea zi, proba a constat în întrebări și probleme!!!, 22 la număr fiind permise maximum 5 greșeli.

Corectarea s-a făcut pe loc, la fel și alocarea indicativului.

Dar pe cat sunt de rapizi în corectare și alocarea indicativului, nu au fost dispuși sub nici o formă să mă lasă să-mi aleg vreo combinație de litere. Oricum culmea ironiei e că grupul YPA este cuprins în intervalul de indicative alocate

României. Totul a fost pură întâmplare deoarece ei iau indicatelele la rând, și oricum nu știau de unde vin, am spus că vin din România la ieșirea din instituție, deci după ce mi se dăduse indicativul. Acum urmează să-mi achiziționez o stație și să încep activitatea. Ce a fost mai greu a trecut.

Îi salut pe toți cunoscuții și sper să ne auzim cât de curând.

Robert LA9YPA

ZIUA COMUNICĂȚILOR

Ajunsă la ediția a XI-a această manifestare internațională de prestigiu organizată de AGNOR HIGH TECH marchează evenimentele semnificative din dinamica industriei IT&C din România.

Ește un forum tehnologic avizat cu subiecte de interes strategic, tenduri tehnologice și de piață. Cei mai importanți operatori din domeniu își prezintă realizările, noutățile și proiectele de viitor. Firme precum: Alcatel-Lucent, Nokia-Siemens Network, CISCO, Cosmote, Ericsson, GTS Telecom, Huawei, Ernst & Young, Microsoft, Intel, Motorola, Topex, UPC, UTI, Vodafone, RDS-RCS, Raiffeisen Bank, Romtelecom, Teletrans SA, Oracle, ROMKATEL, Telecomunicații CFR, ORANGE, LG-Nortel, etc, prezintă comunicări, fac demonstrații, oferă materiale promovaționale.

Lor li se adaugă reprezentanții Ministerului Comunicățiilor, ai Agenției Naționale de Reglementare în domeniul Comunicățiilor și Tehnologiei Informației, ai parlamentului dar și ai Federației Române de Radioamatorism.

Ca în fiecare an prezentăm și câteva aspecte ale realizărilor și problemelor din domeniul radioamatorismului.

Începând din acest an federația noastră este inclusă în cadrul "Partenerilor Media" ai acestei manifestări.

Anul acesta întreaga activitate ce se desfășoară în perioada CERF - 2007, va avea loc la hotelul Crowne Plaza, unde sunt asigurate condiții excelente.

Ca de obicei manifestarea se încheie cu o ...degustare de vinuri românești și străine.

O IDEE SIMPLĂ PENTRU REALIZAREA UNUI GENERATOR DE SEMNALE VHF-UHF.

Generatorul de semnale este unul dintre instrumentele indispensabile unui laborator de electronică, dar un aparat profesional de cele mai multe ori este inaccesibil electronistului amator și atunci soluția este autodotarea. Deși în paginile acestei reviste, precum și în alte lucrări destinate electroniștilor amatori, mai mult sau mai puțin avansați, au fost publicate diverse scheme pe această temă, voi prezenta o altă soluție, pe care am experimentat-o cu rezultate foarte bune, și pe care o consider ieftină, elegantă și foarte ușor de realizat chiar de începători. De fapt se poate spune că propun realizarea unui generator "gata făcut".

Ideea constă în valorificarea unui bloc de canale de la televizoarele din generațiile trecute, preferabil din cele tranzistorizate, care include oscilatorul local.

Acest oscilator va fi "înima" generatorului nostru.

Cred că unul dintre cele mai indicate este ansamblul FIF - UIF (VHF - UHF) japonez MATSUSHITA, folosit în unele televizoare portabile "SPORT", ansamblu care cu ani în urmă a fost comercializat și la Radioclubul Municipal București pentru uzul radioamatatorilor, fiind o piesă destul de frecvent întâlnită în magazia de componente a acestora, în unele consignații, sau în cimitirul televizoarelor alb - negru pensionate. De aceea, în cele ce urmează mă voi referi la acest tip, pe care l-am experimentat, dar ideea are perfectă aplicabilitate și la alte tipuri similare.

Avem de fapt două selectoare distincte, unul pentru VHF și celălalt pentru UHF. Primul are 12 canale (a 13-a poziție a comutatorului transmite alimentarea la blocul UHF), iar cel de al doilea are 70 de canale. În televizor aceste două blocuri sunt interconectate, dar de fapt ele pot funcționa independent, și așa vor fi tratate în aplicația mai jos propusă.

Blocul VHF este echipat cu 3 tranzistoare, pentru cele 3 funcții: circuitul de intrare, mixerul (la mijloc) și oscilatorul local (spre panou, spre butonul comutatorului).

În cazul nostru ne interesează oscilatorul, al cărui semnal de ieșire îl vom culege însă din etajul de mixare, de la terminalul notat cu IF, acesta jucând rolul de separator, care cu prețul unei inevitabile atenuări, ne oferă o impedanță de ieșire în jur de 100Ω și o influență neglijabilă a sarcinii asupra frecvenței de oscilație.

Celelalte funcții ale montajului nu sunt utilizate.

În figura 1 este prezentată schema electrică și schița blocului cu conexiunile de alimentare și de ieșire pentru blocul mai sus menționat. Alimentarea se va face cu 12Vcc la terminalul +B, consumul fiind de cca. 20mA.

Pentru funcționarea normală a mixerului este necesară și polarizarea terminalului AGC cu +2,3V, ceea ce se poate obține printr-un divizor rezistiv exterior, realizabil de exemplu prin conectarea unui rezistor de $1,2k\Omega$ între terminalul +B și terminalul AGC, și a unui alt rezistor de 330Ω între terminalul AGC și masă.

Deci singurele terminale care ne interesează pentru această aplicație sunt +B, IF și AGC, celelalte rămânând neconectate. Amplitudinea oscilațiilor la terminalul IF este de $10 - 20$ mV, funcție de canal.

Am constatat practic că oscilațiile se amorsează stabil în întreaga gamă pentru $U_b \geq 9V$. **Tabelul 1** conține spectrul de frecvențe ce se poate obține. Acordul în cadrul unui canal se realizează cu un buton concentric cu cel al comutatorului, care acționează de fapt un miez magnetic care culisează într-o mică bobină a oscilatorului, care este comună tuturor canalelor (L10 pe schema din Fig.1).

După cum se observă din tabel, nu se obține o bandă continuă, existând și unele pauze. Cu puțină indulgență se poate considera totuși că dispunem de un generator de semnale în banda $98,7 - 252$ MHz.

Oscilatorul din acest bloc este realizat cu bobine prevăzute cu miezuri de reglaj pentru fiecare canal, ușor accesibile din exterior printr-un orificiu de lângă axul comutatorului. Astfel se poate ajusta frecvența de oscilație cu aproximativ $\pm 5\%$. Nu este însă recomandabil să se umbla la aceste acorduri decât în situația în care este absolut necesară o frecvență ce nu se găsește în tabel.

O astfel de operație reclamă instrumente de laborator ce pot funcționa în acest domeniu de frecvență (osciloskop, analizor de spectru, voltmetriu electronic selectiv), cu care să urmărim frecvența de acord și însăși existența oscilației, deoarece există pericolul ca oscilatorul să iasă din funcționare la un reglaj în limite prea mari.

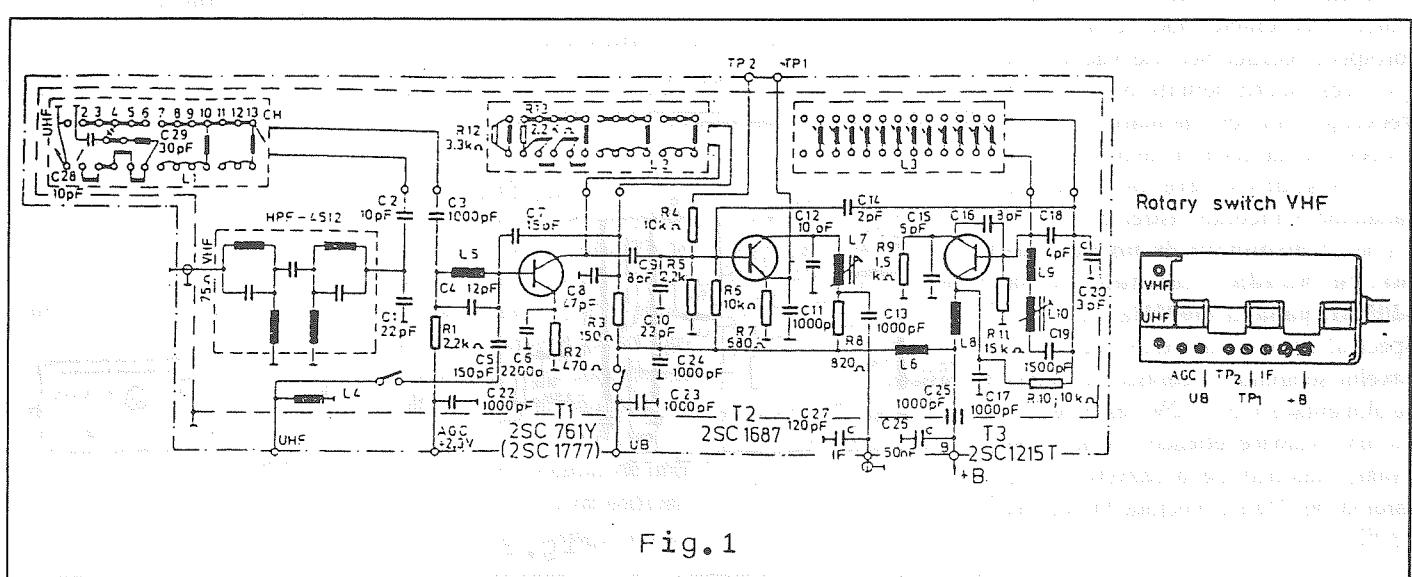

Fig. 1

O particularitate, sau chiar o curiozitate a acestui bloc de oscilatoare, este că pe canalele 6 – 12 apare un spectru de armonici superioare cu nivele destul de mari, de ordinul a 2 – 3 mV, ce au fost puse în evidență cu ajutorul unui analizor de spectru Tektronix. Valorile acestora sunt cuprinse în coloana 3 a tabelului. De regulă armonicele nu sunt dorite, dar în cazul de față ele pot fi exploataate.

Putem considera astfel că **dispunem și de unele semnale de test în gama 1237 – 1475 MHz**.

Aceste armonici nu afectează cu nimic utilizarea generatorului în spectrul normal de frecvență.

Blocul UHF are schema electrică prezentată în figura 2, împreună cu dispunerea terminalelor pe caseta acestui bloc.

După cum se vede, este echipat cu un singur tranzistor în compartimentul oscillatorului.

Frecvența fiind foarte mare, oscillatorul este realizat cu o linie (o bară de cca. 2cm), acordată cu ajutorul unui condensator variabil, cu o capacitate maximă de aproximativ 25pF. În compartimentul mixerului și al circuitului de intrare (antena) se utilizează linii în calitate de circuite acordate.

Comutarea canalelor se realizează prin poziționarea rotorului condensatorului variabil la un unghi de rotire bine stabilit, cu ajutorul unui sistem mecanic adecvat.

Acordul fin, în limitele unui canal, se realizează prin rotirea aceluiași condensator de acord, printr-un demultiplicator coaxial cu aşa zisul comutator de canale.

Mixarea se realizează cu o diodă inserată cu o bobină (L12), cuplată slab cu oscillatorul și cu circuitul de intrare.

De la această bobină, conectată la terminalul IF OUTPUT, se extrage semnalul de frecvență intermediară, în cazul folosirii în televizor.

De aici vom extrage semnalul de ieșire al generatorului nostru, unde, ca și în cazul selectorului VHF, dispunem de o impedanță mică de ieșire, cca. 75Ω în acest caz, și o separare destul de bună a oscillatorului de sarcină. Alimentarea se va conecta la terminalul +B.

Tabelul 2 conține performanțele obținute cu acest generator. Frecvențele indicate în tabel corespund poziției mediane a acordului fin. Acest acord permite o variație a frecvenței suficient de mare pentru a acoperi banda fiecărui canal, chiar cu o mică suprapunere la capetele canalelor adiacente, astfel că putem spune că **dispunem de un generator cu bandă continuă de la 520MHz până la 940MHz**.

Spectrul de armonici este neglijabil. Nivelul semnalului, pentru tensiunea de alimentare $Ub = 12V$, este de 1 – 10 mV (valoare eficace), funcție de canal, măsurat pe o rezistență de sarcină de 75Ω conectată la ieșirea de FI.

Consumul este de 8 mA. În gol tensiunea de ieșire este aproximativ de două ori mai mare. După cum se vede, nivelul crește de la canalul 14 până la canalul 62, când începe să scadă. Scăderea este mai pronunțată de la canalul 75 în sus. Nivelul semnalului generat de oscillator este cu mult mai mare, dar nu ne putem cupla direct, deoarece o imixtiune în compartimentul acestuia ar afecta nefavorabil funcționarea.

Experimental am constatat cu satisfacție că oscillatorul funcționează foarte bine, în întreaga gamă, pentru $Ub \geq 6V$, (chiar și la 4V pentru $f < 800MHz$), cu o diminuare de cca. 25% a nivelului de ieșire și o afectare neglijabilă a frecvenței.

De aceea acest bloc se pretează foarte bine pentru un aparat portabil, alimentat dintr-o baterie de 9V, consumul fiind în acest caz de numai 6mA.

Dacă se dorește o sursă de semnal cu nivel mai mare, se impune adăugarea la ieșire a unui amplificator de bandă largă. Am folosit cu succes un amplificator de bandă largă hibrid tip OM339 de fabricație Philips.

Acest circuit, alimentat cu 24V, realizează o amplificare în tensiune de 28dB, adică aproape de 30 de ori, în banda 40 – 860 MHz. Practic am constatat că poate fi folosit și până la 1GHz., unde amplificarea scade cu numai 8dB față de amplificarea în bandă. Dacă circuitul se alimentează la 12V, amplificarea scade cu cca 6dB față de situația alimentării la 24V, dar stabilitatea este mult mai bună.

Tabelul Nr.1

Nr. CANAL	BANDA DE FRECVENȚE MHz.	SPECTRUL DE ARMONICI MHz.	OBSERVAȚII
1	98,7 – 103,2	---	Armonici f. slabe
2	104,7 – 109,0	---	Armonici f. slabe
3	110,7 – 115,0	---	Armonici f. slabe
4	120,9 – 125,0	---	Armonici f. slabe
5	130,7 – 134,5	---	Armonici f. slabe
6	217,5 – 221,4	1305 – 1328,4	Armonica a 6 a
7	223,0 – 227,1	1338 – 1362,6	Armonica a 6 a
8	228,7 – 232,9	1372,2 – 1397,4	Armonica a 6 a
9	235,0 – 239,2	1410,0 – 1435,2	Armonica a 6 a
10	241,0 – 245,8	1446,0 – 1474,8	Armonica a 6 a
11	250,3 – 255,0	1251,0 – 1275,0	Armonica a 5 a
12	247,5 – 252,0	1237,5 – 1260,0	Armonica a 5 a
13	Se comută alimentarea la blocul UHF	-----	-----

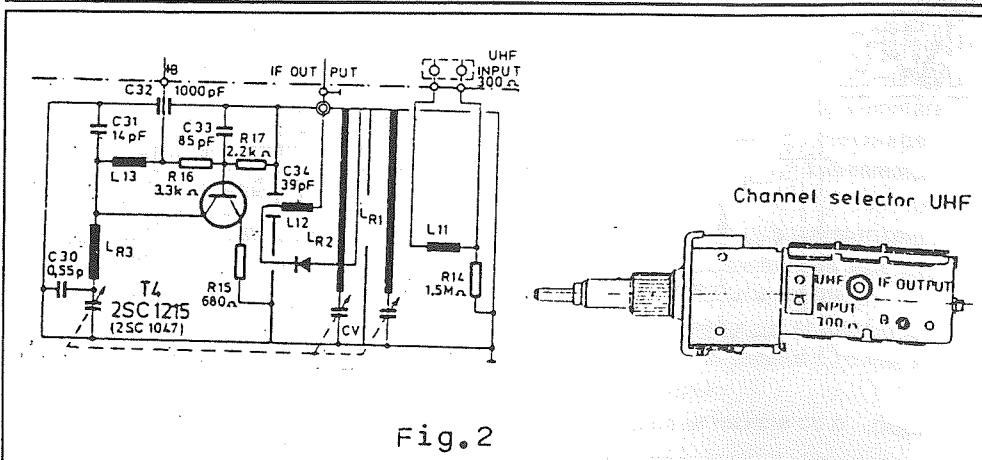

Fig.2

În figura 3 este prezentată schema internă a circuitului OM339, iar în figura 4 caracteristica de frecvență, ambele preluate din catalogul fabricantului. Impedanța de intrare și de ieșire este de 75Ω și de corecta adaptare a acestora cu sarcina, depinde foarte mult caracteristica de frecvență și stabilitatea. Deasemeni, modul de realizare a montajului are mare importanță în funcționarea optimă a amplificatorului.

De aceea fabricantul recomandă în catalog un anumit mod de realizare a cablajului, care este redat în figura 5.

Probabil că nu este singura variantă posibilă, dar experimentând mai multe variante, m-am convins că aceasta este cea mai stabilă și de fapt și cea mai simplă, motiv pentru care recomand celor ce vor încerca să folosească acest circuit, să respecte cablajul indicat în figura 5, ca formă și dimensiuni.

Tabelul Nr.2

Nr. CANAL	f MHz.	Ue mV.	Nr. CANAL	f MHz.	Ue mV.	Nr. CANAL	f MHz.	Ue mV.
14	520	2	38	667		62	805	10
15	525		39	675		63	811	
16	530		40	680		64	820	
17	535		41	687		65	825	
18	540		42	693		66	830	
19	545		43	702		67	835	
20	555		44	705		68	845	
21	560		45	710	4	69	850	8
22	565		46	717		70	855	
23	575		47	723		71	860	6
24	580		48	730		72	865	
25	585		49	735		73	875	
26	590		50	740		74	880	
27	595		51	745		75	885	
28	605	3	52	750		76	890	2,5
29	610		53	760		77	900	
30	615		54	765		78	905	
31	625		55	770		79	915	
32	630		56	775	5	80	920	
33	635		57	780		81	925	
34	640		58	785		82	930	
35	650		59	790		83	938	1
36	655		60	795		-----	-----	-----
37	660		61	800		-----	-----	-----

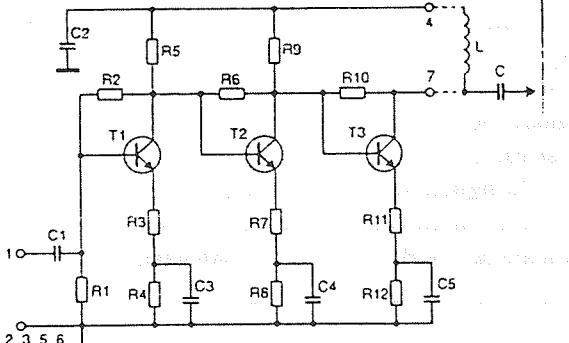

Fig.3

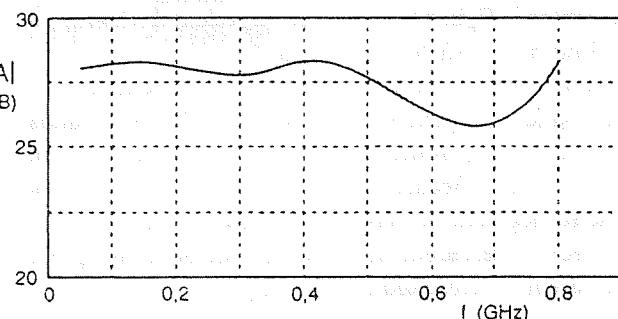

Fig.4

Modulul se poate realiza pe cablaj mono sau dublu placat. În cazul cablajului dublu placat, pe partea pe care se montează circuitul, pentru terminalele active, respectiv pinii 1, 4 și 7, se vor practica pe placat degajări circulare cu diametrul de cca.2,5mm, pentru izolare față de masă. Toate conexiunile se vor face numai pe partea opusă circuitului, acolo unde se află L și C. Montajul trebuie amplasat într-un compartiment ecranat, în care să nu se mai afle alte componente sau alte etaje. Ecranarea nu trebuie însă să fie ermetică, deoarece circuitul se înfiribântă, curentul absorbit fiind de cca 65mA.

Atașarea unui radiator pe circuit, sau alipirea acestuia de unul din perți cutiei, în ideea de a facilita disipația termică, este contraindicată, deoarece afectează substanțial caracteristica de frecvență în partea superioară.

Socul de înaltă frecvență notat cu L trebuie să aibă cca $5\mu\text{H}$. Dacă în aplicația dorită interesează numai frecvențele de peste 300MHz, această inductanță poate avea și numai $1\mu\text{H}$.

Inductanța de cca. $5\mu\text{H}$ se poate realiza bobinând 5-6 spire pe o perlă de ferită cu $l = 5\text{mm}$ și $\phi = 4 - 5\text{mm}$, sau 25 spire pe exteriorul unui miez de ferită cu $\phi = 1,5 - 2\text{mm}$.

Bobinarea se va face cu sarmă Cu.Em. $\phi = 0,2 - 0,3\text{mm}$.

Această piesă trebuie să aibă dimensiuni cât mai mici. Cele mai bune rezultate le-am obținut realizând L pe un miez de ferită cu 2 orificii, din material U17 Siemens tip B62152 – A0008 – X017, care are gabaritul $3,6 \times 2,5 \times 2,1\text{ mm}$, pe care am bobinat 5 spire (prin cele 2 orificii).

Deși o inductanță de $5\mu H$ se poate realiza ușor și "pe aer" (fără miez magnetic), această soluție nu este bună în acest caz, deoarece impedanța unui astfel de soc va fi cresătoare cu frecvență, având un factor de calitate relativ bun, ceea ce va afecta mult caracteristica de frecvență în partea superioară (apar supracreșteri mari), periclitând astfel stabilitatea montajului. Scurile realizate pe materiale magnetice de frecvență relativ joasă, vor avea o impedanță mai uniformă în bandă, deoarece pierderile în miezul magnetic, care sunt crescătoare cu frecvență, vor compensa creșterea reactanței inductive a bobinei, reflectându-se ca o rezistență de shuntare. În felul acesta se obține o impedanță a socului relativ constantă în întreaga gamă. Condensatorul de cuplaj cu sarcina va fi obligatoriu un "cip" ceramic cu $C \geq 200pF$.

Dacă ne interesează numai partea superioară a benzii, de exemplu de la 300MHz în sus, atunci acest condensator poate fi de ordinul a $50pF$. Legătura la sursa de alimentare se va face cât mai scurt și obligatoriu printr-un condensator de trecere cu $C \geq 1nF$. Dacă legătura cu semnalul de intrare, sau cu sarcina se dorește să fie făcută prin conectori coaxiali, conectoarele SMA sunt preferabile față de BNC.

Pentru detalii suplimentare cu privire la acest amplificator, se poate consulta și articolul "Amplificator de bandă largă cu circuitul OM339" de Ing. Revenco Gh., publicat în Nr.27 din Decembrie 2002 al revistei ELECTRONICĂ APLICATĂ.

Un alt amplificator prețabil pentru aplicația de mai sus, este cel prezentat în **figura 6a**. Acesta este preluat din literatura germană, fiind o schemă foarte reușită.

Pentru tranzistoarele și valorile componentelor din schemă se obține o amplificare în tensiune de $32dB$ în banda $30 - 900MHz$, pentru alimentarea la $24V$. Analizând succint schema, observăm că fiecare etaj de amplificare are un dipol RC de reacție negativă de tensiune colector-bază, o reacție negativă selectivă de curent în emitoare (eficiența decuplării rezistenței de emitor crescând cu frecvență) și o sarcină de colector a cărei impedanță crește ușor cu frecvență, datorită inductanței inseriatei.

Toate aceste elemente concură la obținerea unei amplificări relativ uniforme într-o bandă cît mai largă.

Funcție de tranzistoarele folosite și de tensiunea de alimentare, această schema poate suferi modificări ale valorilor componentelor, dar ca structură de bază o regăsim în literatură în multe aplicații.

Personal am experimentat această schema pentru tensiuni de alimentare mici, chiar la $3V$, cu tranzistoare BFY90, BFS17 (varianta SMD a tranzistorului BFY90) și BFR93. Cele mai bune rezultate le-am obținut cu tranzistoarele BFR93.

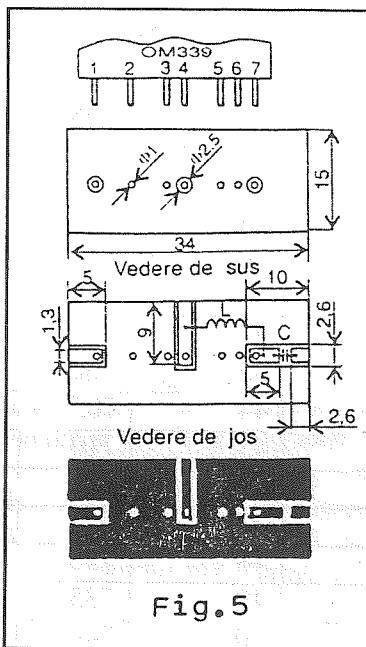

Fig. 5

Pentru alimentarea la $6V - 12V$, toate rezistoarele din emitoare au fost de 10Ω , în circuitul de colector aceleasi valori ca în schema din figura 6a, în dipolul de reacție colector – bază rezistorul de polarizare $4.7k\Omega$ la primul etaj, $47k\Omega$ la al doilea etaj și $33k\Omega$ la ultimul etaj.

Rezistorul din acest dipol, inseriat cu condensatorul de $470pF$, a fost mărit la $1k\Omega$. Pentru celelalte componente am păstrat valorile din schema din figura 6a.

Pentru toate rezistoarele și condensatoarele din montaj am folosit cip-uri SMD, iar pentru condensatoare de decuplare din alimentarea colectoarelor, condensatoare ceramice de trecere. Valoarea acestora nu este critică. În circuitele de emitor au fost necesare suplimentar condensatoare trimer ceramice miniatuру de $10pF$ în paralel cu rezistoarele din emitoare. Inductanțele din circuitele de colector au fost realizate bobinând 4-5 spire pe o perlă de ferită, la fel ca la amplificatorul echipat cu circuitul OM339, mai sus descris.

De modul de realizare a cablajului depind foarte mult performanțele, mai ales în partea superioară a benzii.

Astfel, pistele trebuie să fie cât mai scurte, pentru a minimiza efectele elementelor parazite. Trimerii din circuitele de emitor au un cuvânt important de spus pentru uniformitatea caracteristicii de frecvență în partea superioară a benzii.

Pentru reglajul optim al acestora se impune vizualizarea caracteristicii de frecvență cu ajutorul unui vobuloscop adevarat.

Performanțele obținute experimental cu montajul mai sus descris, alimentat la $12V$, au fost: amplificare în tensiune $42dB$ până la $600MHz$, cu o supracreștere până la $46dB$ la $100MHz$, $30dB$ la $900MHz$. Scăderea tensiunii de alimentare la $6V$ atrage după sine o scădere a amplificării cu cca $6dB$.

Amplificatorul funcționează și la $3V$, cu diminuarea corespunzătoare a amplificării. Aliura caracteristicii de frecvență nu se modifică sensibil în funcție de tensiunea de alimentare. Se pot folosi și numai 2 etaje, amplificarea scăzând în acest caz cu cca $10dB$.

În **figura 6b** este prezentată o altă variantă, preluată deasemenea din literatura germană, cu care se poate obține o amplificare de $20dB$ în banda $1 - 1000MHz$.

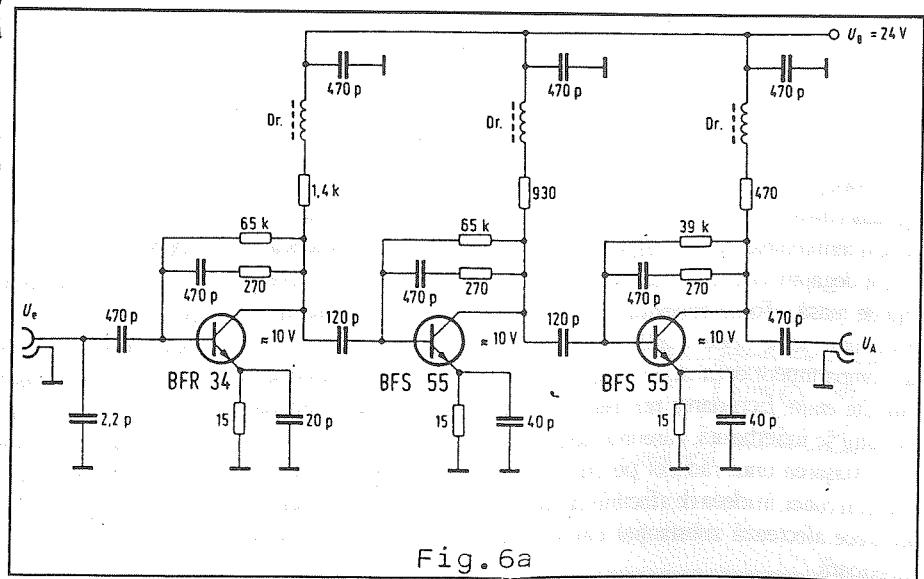

Fig. 6a

În ambele variante se pot folosi cu succes și tranzistoare de tipul BFR53, BFR92, BFR93, sau alte tipuri cu parametri comparabili cu ai acestora.

Amplificatoarele mai sus propuse pot fi utilizate cu succes atât pentru blocul VHF, cât și pentru blocul UHF.

Dacă se dorește să se realizeze un aparat unitar cu cele două blocuri, nu este indicat ca semnalele de ieșire ale acestora să se conecteze direct în paralel la intrarea amplificatorului, ci preferabil printr-un comutator coaxial cu relee de înaltă frecvență, sau printr-un comutator cu diode de comutare în înaltă frecvență, preferabil diode PIN.

Comutatoarele analogice bilaterale integrate de tipul 4016, sau 4066 nu sunt utilizabile la frecvențe atât de mari și în plus au o rezistență în conducție relativ mare (sute de ohmi).

În figura 7 este redată schema unui comutator cu diode pretabil pentru scopul menționat, și schema bloc de interconectare a oscilatoarelor și a amplificatorului de bandă largă (ABL). Se pot folosi 2 diode de tipul BA136, BA182, BA243, BA244, BA282, BA 379, BA479, BXY42 – 44, HP 5082 3379 sau similare. Dioda BA379 și următoarele, sunt diode PIN și sunt recomandabile pentru faptul că au în conducție o rezistență foarte mică și o capacitate parazită sub 1pF, comportându-se excelent și peste 1GHz.

După cum se vede, diodele sunt comandate chiar de tensiunea de alimentare a oscilatoarelor, printr-un comutator basculant sau culisant obișnuit. Pe poziția 1, dioda D1 este polarizată în sens direct prin bobinele de șoc și R2, iar dioda D2 este blocată. În aceste condiții semnalul de la intrarea 1 trece spre ieșire cu o atenuare neglijabilă.

Pe poziția 2 a comutatorului, situația se inversează. Valoarea rezistoarelor nu este critică, acestea având rolul de a asigura un curent prin diodă de ordinul a 10 – 20 mA, funcție și de tipul diodei, suficient pentru o conducție bună.

Dintron calcul simplu rezultă că pentru $U_b = 9 - 12V$, valoarea rezistoarelor trebuie să fie de $470\Omega \pm 20\%$.

Pentru condensatoarele de cuplaj C1, C2, C3 este recomandabilă folosirea de componente "cip" cu $C > 100pF$. Inductanțele L sunt şocuri de minimum $5\mu H$, realizabile ca și în cazul amplificatorului cu circuitul OM339. Condensatoarele C4 și C5 sunt condensatoare de trecere cu $C \geq 1nF$.

În majoritatea cazurilor, un generator în benzile VHF – UHF se folosește la testarea sistemelor de recepție.

În aceste cazuri de regulă avem nevoie de semnale cu amplitudine mult mai mică, chiar de ordinul microvolțiilor, reglabilă continuu sau în trepte. Se cere deci un atenuator, chiar și în cazul în care nu folosim un amplificator de ieșire.

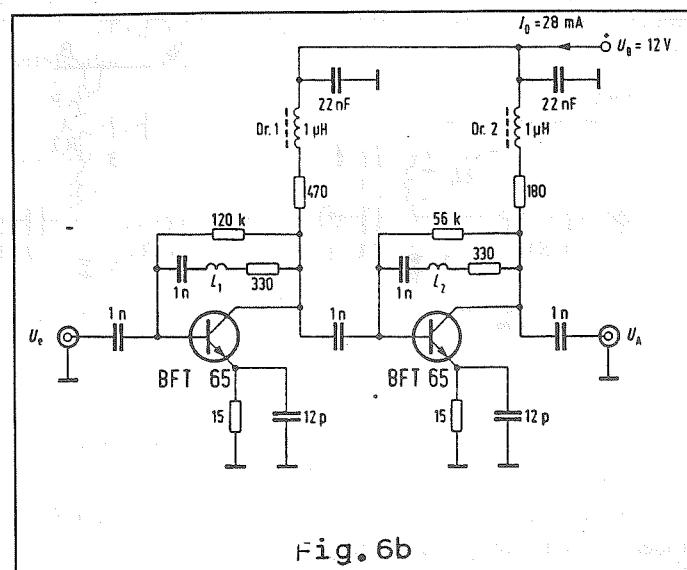

Fig. 6b

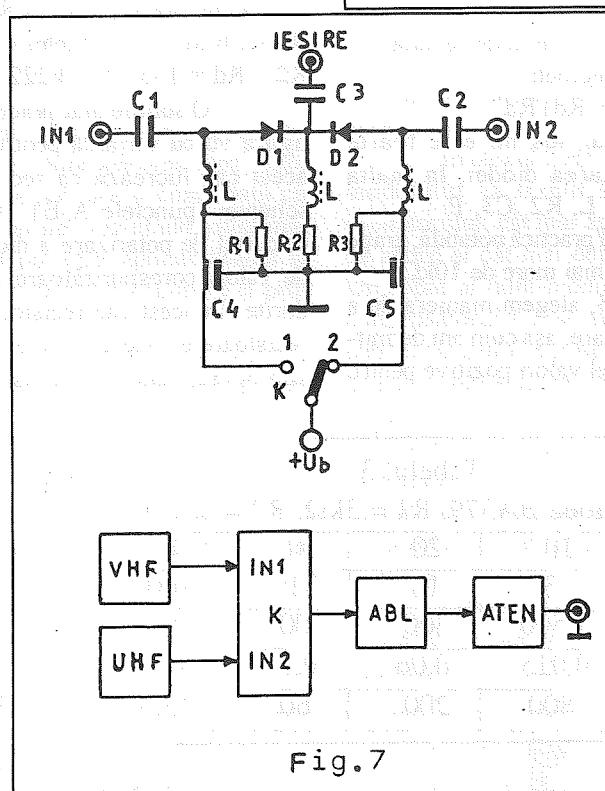

Fig. 7

Un atenuator care să se comporte foarte bine până la 900MHz este foarte greu de realizat de amatori, dificultățile fiind mai mult de ordin mecanic.

Celulele de atenuare trebuie ecranate, iar comutatorul care le acționează trebuie să fie înglobat în acest ansamblu, deci să fie special destinat pentru așa ceva.

Se poate consulta în acest sens carteau "Generatoare de radiofrecvență" de G.Băjeu, apărută în colecția "Radio și Televiziune" (Nr.103).

O rezolvare foarte simplă, dar implicit cu un rabat la calitate, în sensul că impedanța de intrare și de ieșire nu se mențin constante, se obține cu ajutorul unei diode PIN.

Pe scurt, acest tip de diodă prezintă o rezistență în conducție aproape lineară variabilă în funcție de curentul de polarizare, de ordinul $1\Omega - 10k\Omega$ și o capacitate constantă și foarte mică, chiar sub $1pF$, funcție de tipul diodei.

Aceste calități o recomandă pentru realizarea unor comutatoare, atenuatoare și modulatoare de amplitudine până la frecvențe foarte mari, peste 1GHz. În figura 8 este reprezentată variația rezistenței unei diode BA379 în funcție de curentul prin aceasta, de unde rezultă că pentru o variație a curentului de la $10\mu A$ până la $20mA$, rezistența variază aproximativ între $2k\Omega$ și 3Ω .

În figura 9 se prezintă două scheme posibile pentru realizarea unui atenuator cu o diodă PIN. Schema din figura 9a este cu comandă în tensiune, iar cea din figura 9b cu comandă în curent. Comanda în tensiune are avantajul unei linearități și a unei stabilități mai bune, dar pentru o bună funcționare necesită un curent destul de mare prin potențiometrul de comandă (50 – 60 mA).

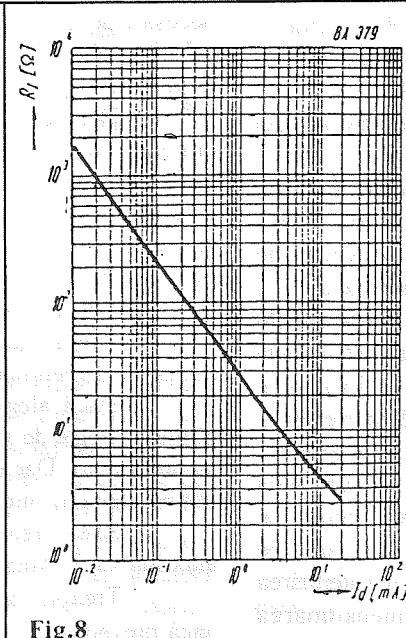

Fig.8

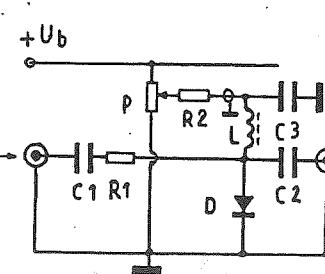

Fig.9a

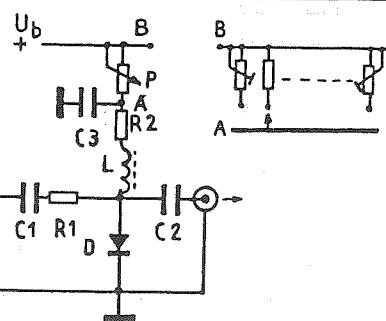

Fig.9b

Rezistorul R1, împreună cu rezistența variabilă Rd a diodei, formează divizorul atenuatorului.

Atenuarea A introdusă este dată de relația:

$$A = (R1 + Rd)/Rd \quad \text{de unde rezultă:}$$

$$Rd = R1 / (A - 1) \quad \text{În decibeli}$$

$$A(\text{dB}) = 20 \log (R1 + Rd)/Rd$$

Menționez că relația de mai sus nu este foarte riguroasă, deoarece neglijeză șuntarea diodei, la înaltă frecvență, de către circuitul format de L, R2, C3, P.

Aceasta nu are însă o importanță practică notabilă, grație bobinei de soc L, a cărei reactanță este mai mare de 10kΩ.

Cât privește exprimarea în dB, alegem maniera de a exprima atenuarea prin valori supraunitare, așa cum am definit-o prin relația de mai sus, rezultând astfel valori pozitive pentru exprimarea în dB.

Tabelul 3
(Pentru dioda BA379, R1 = 3kΩ, R2 = 0, Ub = 12V)

Atenuarea dB	6	10	20	30	40	50	55	60
Atenuarea ori	2	3	10	31	100	316	562	1.000
Rd Ω	3.000	1.500	300	100	30,3	9,5	5,34	3
Id mA	< 10μA	0,015	0,06	0,2	0,9	3,5	7,5	20
RAB obdare KΩ	800	200	60	13,3	3,33	1,59	0,6	

Rezistorul R2 are rolul de a proteja dioda, limitând curentul prin aceasta când potențiometrul P se află la extremitatea corespunzătoare curentului maxim. Pentru dioda BA379 curentul maxim admis este de cca 20mA.

Dacă tensiunea de alimentare Ub este de 12V, rezultă $R2 \geq 600\Omega$.

Pentru condensatoarele C1, C2, C3 este recomandabilă folosirea de cipuri ceramice cu capacitatea de 500pF – 10nF.

Inductanța L este un soc de înaltă frecvență de cca 5μH, la fel ca cele descrise la schemele anterioare.

Etolonarea atenuatorului se poate face foarte simplu la frecvențe moderate, pentru care disponem de instrumente de măsură, contând pe faptul că această etalonare va fi valabilă, cu eroare mai mică de $\pm 10\%$ și la frecvențe foarte mari. Folosind relația de mai sus și avind diagrama de variație a rezistenței diodei, se poate determina și prin calcul, cu suficientă precizie, atenuarea care se va obține în funcție de curentul de polarizare, sau poate mai practic, putem calcula valoarea pe care trebuie să aibă curentul prin diodă, pentru a obține atenuarea dorită, rezultând astfel informația pentru dimensionarea

potențiometrului P. Astfel, de exemplu, dacă folosim o diodă BA379 și alegem $R1 = 2k\Omega$, $R2 = 1k\Omega$, pentru a obține o atenuare de 10 ori, adică de 20dB, putem scrie

$$10 = (R1 + Rd)/Rd = (2000\Omega + Rd)/Rd \quad \text{de unde printr-un calcul simplu rezultă } Rd = R1/9$$

222 Ω. Din graficul din Fig.8 deducem valoarea pe care ar trebui să o aibă curentul prin diodă pentru a obține atenuarea propusă Id = 0,09mA. Pentru a avea prin diodă acest curent de 0,09mA, tensiunea față de masă, pe cursorul potențiometrului P din schema din figura 9a va trebui să fie

$$Up = Id \times (R2 + Rd) = 0,09 \cdot (2 + 0,222)$$

0,2 V, iar în cazul schemei din figura 9b, pentru $Ub = 12V$, rezistența totală a ramurii $Rt = Rp + R2 + Rd$, va trebui să fie $Rt = Ub/Id = 12V/0,09mA = 133k\Omega$, de unde $Rp[k\Omega] = Rt - R2 - Rd = 133 - 1 - 0,222 = 131,778k\Omega$.

O soluție mai practică se obține adoptând schema din figura 9b cu varianta pentru potențiometrul P, care de fapt în acest caz lucrează ca reostat, schițată în partea dreaptă a schemei (punctele A-B). Aceasta constă în introducerea în circuitul de polarizare a diodei a unor rezistoare comutabile, de valori corespunzătoare pentru diverse trepte de atenuare dorite. În acest caz rezistorul R2 poate lipsi, cu precauția ca rezistoarele conectate la terminalele A-B să nu aibă rezistență sub 600Ω, pentru a nu distruge dioda.

În tabelul următor sunt prezentate valoările rezistențelor necesare pentru obținerea unor trepte de atenuare propuse, valori rezultate din calcul, ca în exemplul de mai sus, utilizând o diodă de tipul BA379 cu caracteristica din figura 8.

Deoarece valorile rezultate din calcul, sau cele rezultate din etalonare, sunt mai greu de realizat folosind rezistoare cu valori standardizate, cel mai practic este să se folosească potențiometri trimer, eventual inserati cu rezistoare de valori convenabile. Sunt preferabili trimerii multiturn, care asigură un reglaj foarte fin și o mai bună stabilitate a rezistenței.

Datele din acest tabel necesită un comentariu.

Astfel, limitele de atenuare ce se pot obține depind numai de domeniul de variație al rezistenței diodei, ci și de R1.

Dacă alegem R1 de valoare mai mică, vom putea obține și trepte de atenuare mai mică, dar nu vom putea obține atenuări mari. Dacă alegem R1 de valoare mare, nu vom putea obține atenuări mici, în schimb putem obține atenuări mari.

Atenuarea minimă $A_{min} = R1/Rd_{max}$, iar atenuarea maximă va fi: $A_{max} = R1/Rd_{min}$.

Treapta de atenuare 0 dB nu se poate obține decât dacă prevedem o ieșire separată înainte de atenuator.

Impedanța de ieșire a attenuatorului este practic egală cu rezistența diodei, care se vede că variază în limite foarte mari. De aceea, în funcție de aplicația propusă, trebuie să evaluăm efectele acesteia și dacă este cazul să introducem un quadripol de adaptare.

Se poate prevedea și o poziție pentru reglaj continuu, cu un potențiometru cu buton accesibil de pe panoul aparatului.

Acesta se va insera obligatoriu cu un rezistor de limitare de cca. 600Ω (R_2 menționat mai sus).

Eroarea de etalonare prin calcul este de ordinul $\pm 10\%$.

Atenuatorul, în principiu, poate fi intercalat și între oscilator și amplificator, în care caz impedanța de ieșire a generatorului va fi egală cu impedanța de ieșire a amplificatorului, care este constantă.

Desavantajul unei astfel de conectări constă în faptul că raportul semnal/zgomot la ieșirea generatorului va fi mai prost, ceea ce se va simți pentru nivele de ieșire mai mici de $20\mu V$.

Deasemeni, pentru buna funcționare a amplificatorului, este recomandabilă intercalarea unui quadripol de adaptare între atenuator și amplificator, care inevitabil va introduce o atenuare.

Comutarea rezistoarelor se poate face cu un simplu comutator rotativ, dar mai practice, după părerea mea, sunt comutatoarele culisante, deoarece se pot face și combinații cu mai multe rezistoare conectate în paralel, rezultând astfel mai multe trepte de atenuare. Aici își pot găsi aplicabilitatea și comutatoarele bilaterale integrate, care pot fi acționate și prin comenzi logice.

MODULATIЯ

Pentru o funcționalitate deplină, semnalul generat trebuie să poată fi și modulat.

În domeniul VHF – UHF de interes este modulația de frecvență, care în cazul generatoarelor mai sus propuse, se poate face foarte simplu cu ajutorul unor diode varicap. Pentru aceasta se va realiza un mini-modul, de exemplu ca cel din figura 10, pe o placă de circuit imprimat de forma unui patrat cu latura de cca. 14mm (max. 20mm). Se poate folosi orice tip de diodă varicap pentru VHF – UHF cum ar fi: BA138, BB105, BB109 etc.

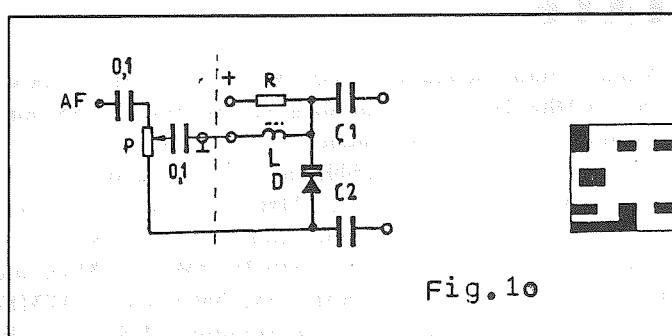

Fig. 10

După cum se vede, dioda va fi prepolarizată în cc, în sensul de blocare, de la sursa de alimentare Ub , prin rezistorul R a căruia valoare nu este critică, putând fi de $50\text{ k}\Omega$ – $100\text{k}\Omega$.

Această prepolarizare este opțională, principal putând lipsi.

Ea are rostul de a plasa punctul de funcționare la o valoare mai mică a capacității diodei, deoarece la aceste frecvențe este suficientă o variație foarte mică a capacității, pentru a obține o deviație de frecvență suficient de mare.

Din același motiv condensatoarele de cuplaj C_1 și C_2 au valori foarte mici, de ordinul a 1 – 2 pF. Valoarea acestora se poate modifica experimental în funcție de deviația dorită.

Reglajul deviației se obține variind amplitudinea semnalului modulator, care este suficient să se situeze în limitele 0 – 1V , cu ajutorul potențiometrului linear P de $1\text{k}\Omega$ – $10\text{k}\Omega$.

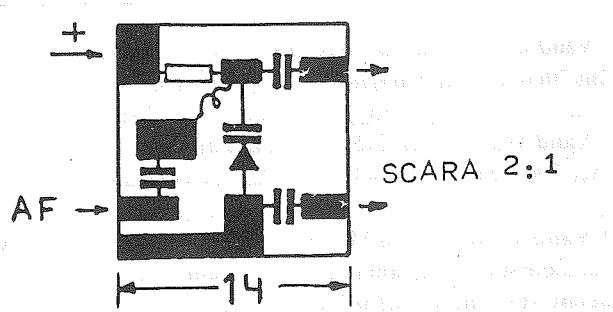
Acesta din urmă va putea fi montat la orice distanță față de mini-modul, undeva pe panoul generatorului, conectat printr-un cablu ecranat, pentru a evita o modulație parazită cu brum. Scoul de înaltă frecvență va fi montat însă cât mai aproape de catodul diodei varicap și construcțiv va putea fi la fel ca cele folosite în amplificatoarele mai sus descrise.

În locul scoului se poate folosi și un simplu rezistor de $33\text{k}\Omega$ – $47\text{k}\Omega$.

Condensatorul de cuplaj pentru semnalul de modulație poate fi montat fie la cursorul potențiometrului, fie chiar pe placă. Acest mini-modul, realizat cât mai îngrijit, cu condensatori și rezistoare "cip" și cu celelalte componente cu terminale cât mai scurte, montate toate pe partea placă a circuitului imprimat, se va implanta în blocurile oscilatoarelor. În blocul VHF acesta se va conecta în paralel cu bobina de reglaj fin al frecvenței de acord (L_{10} pe schema din fig.1), care nu are punct de masă și care este foarte usor identificabilă și accesibilă pe spatele cablajului imprimat din compartimentul oscilatorului.

În blocul UHF situația este mai delicată. Plăcuța minimovalului va trebui fixată pe peretele compartimentului oscilatorului, cât mai aproape de axul condensatorului variabil de acord și cât mai departe de linia ce reprezintă inductanță. Un capăt al mini-modului se va lipi la masa blocului, deci condensatorul C_2 se scurtează, iar celălalt la statorul condensatorului variabil. Conexiunile vor fi cât se poate de scurte. Atenție mare la lipirea conexiunii la condensatorul variabil. Încălzirea excesivă poate deplasa statorul acestuia, (care este fixat prin cositorire pe un suport ceramic metalizat la capete), ceea ce ar putea compromite funcționarea oscilatorului. Accesul semnalului de modulație se va face prin un orificiu ce se va practica în peretele posterior al casetei blocului.

Date fiind dimensiunile mici ale plăcuței, este suficientă fixarea ce se obține prin firile de conexiune, dacă acestea sunt suficiente groase.

Cum este de așteptat, această imixtiune în oscilator, la ambele blocuri, va afecta puțin frecvențele de acord consemnate în tabelele 1 și 2.

Dacă se respectă valorile condensatoarelor de cuplaj și dioda varicap va fi de capacitate mică, polarizată corespunzător, iar montajul va fi îngrijit executat și montat, modificarea frecvenței de acord va fi sub 1%.

Dacă se dorește obținerea unei deviații de frecvență foarte mari, atunci se vor putea mări corespunzător condensatoarele de cuplaj, se va renunța la prepolarizare, și eventual se va folosi o diodă varicap cu o capacitate mai mare.

În acest caz frecvența oscilatorului va fi afectată mai mult. Mai trebuie menționat faptul că deviația de frecvență ce se obține în maniera mai sus expusă, pentru o anumită amplitudine a semnalului modulator, va depinde de frecvența de acord a oscilatoarelor, fiind mai mare la frecvențe mai mari.

Orientativ, pentru valorile din schema din figura 10, utilizând o diodă BB105A, pentru un semnal de modulație cu amplitudinea de 1V, la o frecvență de acord de 500MHz, se obține o deviație de frecvență de aproximativ 200kHz.

După realizarea generatorului, o verificare a etalonării în frecvență este bine venită.

Dacă nu avem acces la un frecvențmetru digital corespunzător domeniului de frecvență, o verificare aproximativă se poate face cu ajutorul unui televizor modern cu programare automată, și al rețelei de cablu TV, care ne oferă semnale de referință aproximativ în domeniul 100MHz – 800MHz. Cunoscând grila de canale, cu frecvențele acestora (date pe care societățile de cablu TV le furnizează utilizatorilor), se programează televizorul și apoi se deconectează de la rețeaua de cablu. Se conectează generatorul nostru la borna de antenă a televizorului, direct, sau mai bine printr-o antenă de cameră, în care caz la ieșirea generatorului se va conecta un fir 10 – 20 cm, în calitate de antenă de emisie.

Prezența semnalului generat va fi evidențiată de imaginea de pe ecran și de sonor, dacă frecvența acestuia se află în banda canalului respectiv.

Dacă vom conecta generatorul direct la borna de antenă a televizorului, va trebui să poziționăm inițial atenuatorul pe atenuare maximă, mai ales dacă avem și amplificator, atât pentru protecția circuitului de intrare al televizorului, cât și pentru a evita acordul pe semnale false datorate distorsiunilor ce pot apărea la nivele mari ale semnalului de intrare.

În cazul cuplajului prin antena de cameră, vom putea realiza cuplajul optim atât din reglajul atenuatorului, cât și din distanța dintre cele două antene. La acest test este recomandabil să se scoată din funcțiune sistemul CAF al televizorului, dacă respectivul aparat este prevăzut cu posibilitatea efectuării acestei comenzi din exterior.

Alimentarea generatoarelor mai sus descrise, dacă nu se optează pentru varianta portabilă alimentată din baterii, se va face dintr-un redresor stabilizat care poate livra o tensiune de 12V. Deoarece consumul în varianta maximală (ambele blocuri + ABL) nu depășește 100mA, se poate folosi un simplu alimentator cu stabilizator integrat 723.

Literatura de profil abundă în scheme ce răspund acestui deziderat. Încasetarea estetică a acestui ansamblu va da satisfacție deplină constructorilor amatori.

Dacă dispunem și de un frecvențmetru digital, se poate rivaliza cu un generator profesional.

Pentru alte tipuri de selectoare se pot obține variante cu performanțe comparabile, dar datele din tabelele 1 și 2 nu mai sunt valabile. Identificarea pinilor de acces pentru aplicarea recomandărilor de mai sus nu prezintă mari dificultăți, mai ales dacă dispunem de schemele televizoarelor în care acestea au fost folosite.

Și acum o ultimă idee: dacă dispunem de un televizor SPORT (sau un alt tip de televizor alb-negru, preferabil de mici dimensiuni) în stare de funcționare, care și-a trăit traiul devenind anacronic și ne permitem să-l sacrificăm, să ne amintim că acesta poate fi destul de ușor transformat într-un osciloscop foarte util pentru laboratorul oricărui electronist amator. În acest caz cred că este preferabil să "implementăm" generatorul chiar în caseta televizorului, fără a demonta selectorul.

În felul acesta putem folosi electroalimentarea existentă și vom putea realiza un aparat mai complex – osciloscop și generator de semnale.

BIBLIOGRAFIE:

Cataloge semiconductori Philips, Siemens, MBL

Halbleiter – Schaltbeispiele Siemens

Selectoare de canale tranzistorizate de M. Bășoiu, - colecția Radio Tv.Nr.133.

Documentația tehnică a televizorului portabil SPORT.

Ing. Gheorghe Revenco - YO3ARG

PUBLICITATE

* Vând stație portabila 2m ICOM H16T 5w out+antena dual band 2m/70cm cu talpă magnetică. Pret: 100 EUR Obancea Silviu E-mail: yo6hrp_yo6hrp@yahoo.com Tlf.: 0727898333

* Vând Transceiver Ts 510 + Lampi finale noi...

Pret: 790 LEI STEFANOVICI STEFAN YO9HD

E-mail: luci_stefanov@yahoo.com

* Vând stație mobila FK105/460 UHF, 16Ch, 25W/TX, toate canalele sunt programate, 8 canale simplex și 8 canale repetor, detalii via e-mail pentru cei interesați.

Pret: 250 RON LEI Vali YO8RRV E-mail: yo8rrv@yahoo.co.uk

* Vând: Transceiver Yaesu FT-897D absolut nou. NOU dar se vinde la preț de mâna a doua. Are instalat si antena tunerul automat FC-30. Se vând și separat. Mihai YO3FXL

E-mail: yo3fxl@yahoo.com Tlf.: 0728 23 23 10

* Vând modul power emisie :Icom-SC1322, modulul este în stare nouă ne folosit, la tipă.

traiyan yo3abi E-mail: yo3abi@yahoo.com Tlf. 0728.658.744

* Vă rog să vizitați: <http://montaje.lx.ro/> unde o să găsiți și alte kit-uri interesante. 73! NINI YO3CCC NINI YO3CCC E-mail: yo3ccc@yahoo.com

* Tuburi 572B noi Pret: 50 EUR E-mail: yo3dlk@gmail.com
Tlf: 0722542201

* Vând: 1. Stație mobila Kenwood TM 231A, 2m FM, 5/10/50W, 138- 174 Mhz, 21 memorii, mic original MC 43S, CTCSS, multiple funcțiuni, hard copy manual. Pret: 150 EUR

2. Stație mobila Yaesu FT 2500, 2m FM, 5/20/50W, 140- 174 Mhz, 31 memorii, mic original MH 27 cu tastatura, carte originală în cutia originală a aparatului. Pret: 160 EUR

3. Stație mobila ICOM V 8000, 5/10/25/75W 2m FM cu mic DTMF original cu tastatura HM 133V, 200 memorii, DTMF/CTCSS/DTCS, manual original, versiunea US cu banda îngusta, alertă WX, răcire cu micro ventilator cu 4 pozitii, display cu 2 culori. Pret: 180 EUR

4. Handy Yaesu VX 150 Vertex cu acumulator original și în perfectă stare de funcționare FNB 64 (7,2V/ 700 mA), 5/2/ 0,2W, antenă flexibilă originală YHA 62, afisaj 7 digits pe roșu, 38 funcții, 209 memorii, manual pe cd și hard copy.

Pret: 150 EUR

5. Transceiver Kenwood TS 450 S, 100W out HF 0-30-Mhz, cu mic MC 43 S original, cablu de alimentare, manual original, 100 memorii. Pret: 600 EUR

Stan Cristian YO9FLL E-mail: radiocristi@yahoo.com
Tlf: 0748 341613

N.red. Anunțuri preluate de pe www.radioamator.ro

Atentie la citirea sau alegerea reflectometrului

D. Blujdescu YO3AL

Ca orice aparat de masura, reflectometrul – „pâinea noastră cea de toate zilele” - este o sabie cu două taișuri: greșit utilizat poate oferi citiri cu asemenea erori, încât sunt uneori chiar periculoase (sau în cel mai fericit caz pot induce false pareri despre situația reală de pe fiderul Dvs.). Revista noastră a mai publicat articole pe aceasta temă [B1], dar am socotit oportună o scurta reluare asupra acestui subiect, prezentându-vă câteva dintre „capcanele” pe care trebuie să le ocoliți.

1/ Testul de compatibilitate.

Prima grijă pe care trebuie să o aveți când folosiți un model nou de reflectometru este să verificați că acesta măsoară corect pe cablul folosit de Dvs. drept fider, adică să efectuați testul decompatibilitate prezentat în [B1] punctul „C” din concluzii, pag. 7] și [B2].

Rezultatul negativ la acest test (dependența SWR de lungimea fiderului) este un semn clar că veți măsura cu erori mari dacă folosiți acest aparat pentru fiderul Dvs [N5]!

2/ Valori corecte pentru SWR puteti obtine numai daca cititi (în Wați) cele două puteri (directă și reflectată).

Chiar dacă aparatul Dvs. este prevazut cu un mod de măsura în care cu ajutorul unui potențiometru faceți mai întâi o calibrare aducând instrumentul indicator la un reper dat (de obicei cap de scala) și apoi treceți comutatorul pe „măsură” spre că direct valoarea SWR, evitați acest procedeu deoarece deobicei poate cauza erori neașteptat de mari (noi am gasit cazuri și de 25% !!!).

Va putea convinge singuri de acest lucru măsurând la nivele de putere foarte diferite: veți găsi și valori diferite pentru SWR, ceea ce nu corespunde realității fizice [N1]. Cauza: nelinearitatea inevitabilă a diodelor detectoare.

De altfel reflectometrele cu adevarat profesionale nu sunt prevazute cu acest mod de măsura [B3], sau în caz contrar în manualul de utilizare se atrage atenția că aceasta trebuie considerată doar ca „o indicație informativă” [B6] (de altfel în versiunile mai noi de reflectometre Rohde & Schwartz [B7] nu se mai utilizează aceasta procedură de măsura) [N2].

Odată citite cele două puteri (Pdir și Pref) se calculează mai întâi coeficientul de reflexie în tensiune cu relația (1):

și apoi SWR cu relația (2):

$$K_{ru} = \sqrt{\frac{Pref}{Pdir}} \quad (1) \quad \text{SWR} = \frac{(1+K_{ru})}{(1-K_{ru})} \quad (2)$$

Pentru evitarea acestor calcule se pot folosi nomogramele din fig. 1 și fig. 2 care sunt oferite de obicei în instrucțiunile de utilizare ale reflectometrelor profesionale [B3].

Observație: În cazul în care domeniile de putere pentru care sunt trasate aceste nomograme nu va satisface, **puteți multiplica ambele scări cu același factor**: 10; 100; sau 1000! De asemenea puteți folosi o foaie de calcul în „EXCEL™”, care folosește relațiile (1) și (2) [B8].

(Chiar și în cazul reflectometrelor „cu ace încrucișate” care permit citirea directă a SWR, precizia este mai bună dacă se recurge la citirea celor două puteri).

De altfel testele ARRL pentru foarte multe modele de reflectometre [B4; B5] au arătat că gradarea acestora în Wați este în majoritatea cazurilor mai exactă decât în „SWR”, (dacă sunt folosite în regim sinusoidal, deci CW sau MF).

3/ Alegeti potrivit scala de măsura a reflectometrelor cu instrumente analogice (cu ac indicator):

În principal datorită inevitabilelor frecari proprii, instrumentele cu ac indicator sunt caracterizate de erori absolute constante pe întregă scala, care corespund deci unui „unghi de imprecizie” (mai mare sau mai mic, în funcție de „clasa” sa): De exemplu un microampermetru magneto electric de 100 microamperi „clasa 2” garantează un „unghi de imprecizie” de 2% din capatul de scala, deci de aproximativ două diviziuni.

Deci dacă cu acesta măsurăți un curent de 100 microAmperi, eroarea absolută poate fi de cel mult +/-2 diviziuni (+/-2 microAmperi), deci o eroare relativă de +/-2% (total acceptabil). Dar două diviziuni la un curent de numai 5 microAmperi (când măsurăți puterea reactivă de exemplu) înseamnă o eroare relativă de +/-2/5*100 = +/-40!!!!

Prin urmare alegeti totdeauna scalele și/ sau puterea cu care lucrati astfel ca ambele puteri să fie citite cât mai aproape de capatul de scala [N3].

Deci dacă achiziționați un reflectometru, alegeti un model prevazut cu cât mai multe game de măsura pentru puteri și comutabile separat (pentru cea directă și cea reflectată).

Dacă este vorba de un model cu „cartușe” (șpuluri) cum este „BIRD”, măsurăți fiecare dintre puteri cu „cartușul” cel mai potrivit (așa că să faceti citirile cât mai aproape de capatul de scala).

4/ Verificați totdeauna ca valorile SWR citite nu depind nici de puterea la care măsurăți și nici nu se modifică dacă prelungiți fiderul cu o porțiune de (10..25)% din lungimea de undă (corespunzătoare frecvenței la care măsurăți).

5/ Atenție la antenele verticale cu contragreutăți!

În cea mai mare parte a cazurilor (mai ales la frecvențe peste 10MHz) există curenți de R.F. care circulă pe exteriorul camașii fiderului (curenți „în fază” sau „Common Mode”):

La antena, camașa cablului este conectată la contragreutăți, deci pe exteriorul acesteia veți avea o distribuție de curent de R.F. și pe o contragreutate care coboară până la emițător!

Chiar dacă folosiți un reflectometru de 50 de Ohmi pe un cablu coaxial cu Zc=50 Ohmi, în această situație testul de compatibilitate (de la pct.1) ar putea fi negativ (deci citirile de SWR eronate). Cauza: o parte din acești curenți pot patrunde și la interior (prin „ochiurile” camașii cablului).

Singura soluție: montarea la capatul fiderului din spate antena a unui „balun de curent” de tip şoc de rf bifilar (cu ferită sau pur și simplu bobinând câteva spire din cablul coaxial care constituie fiderul, situate cât mai aproape de antenă [N4]).

Bibliografie:

B1/ D. Blujdescu YO3AL. Experimente simulate cu fideri și reflectometre. Partea a III-a (Utilizarea corectă a reflectometrului) în: RCRA 7/2003 pag. 3 și RCARA 11/2003 pag. 3-8

B2/ D. Blujdescu. Măsurători cu reflectometrul. În: Conex Club. Aprilie 2002 pag. 23-26
 B3/ BIRD Electronic Corporation. Instruction Manual for R.F.

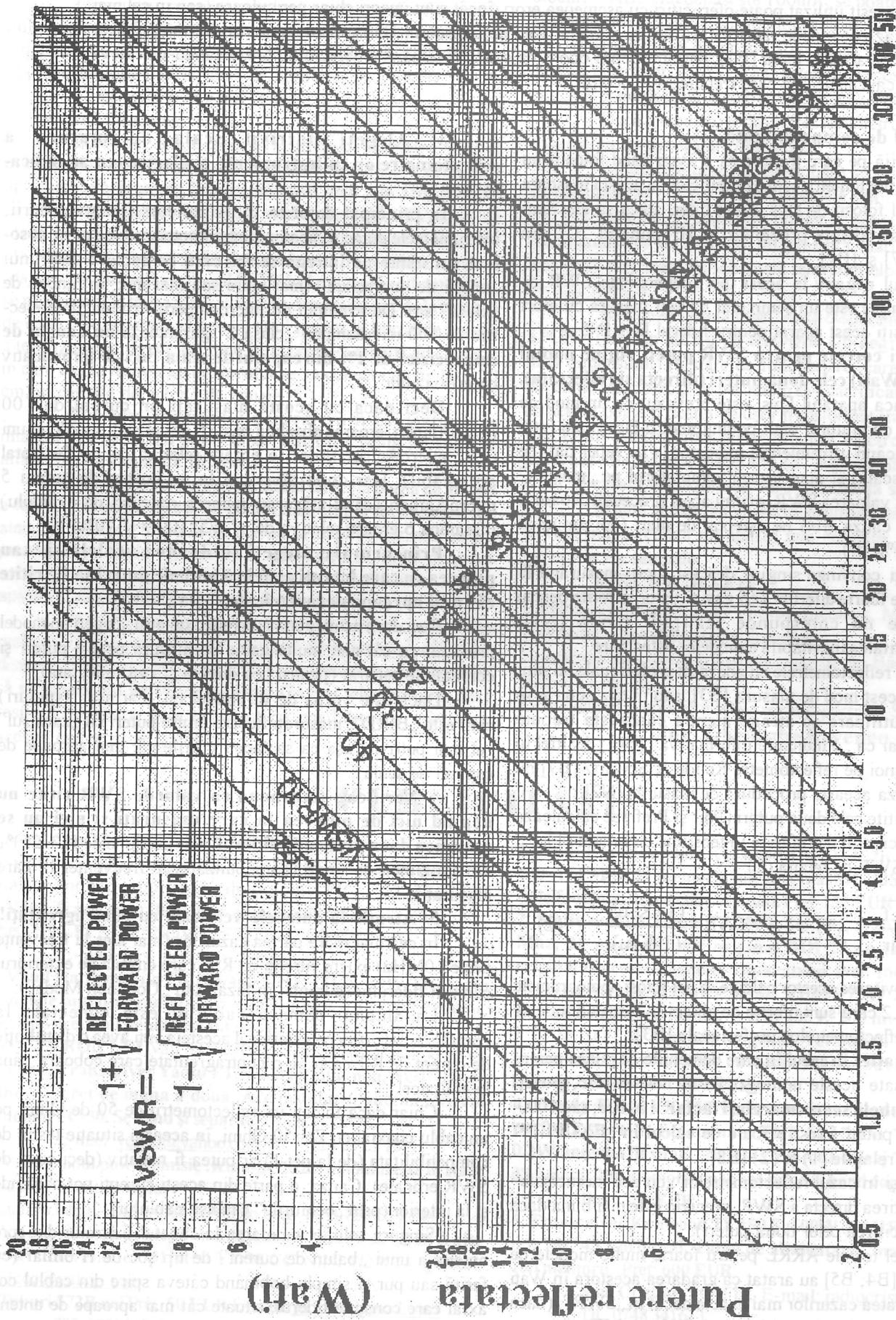
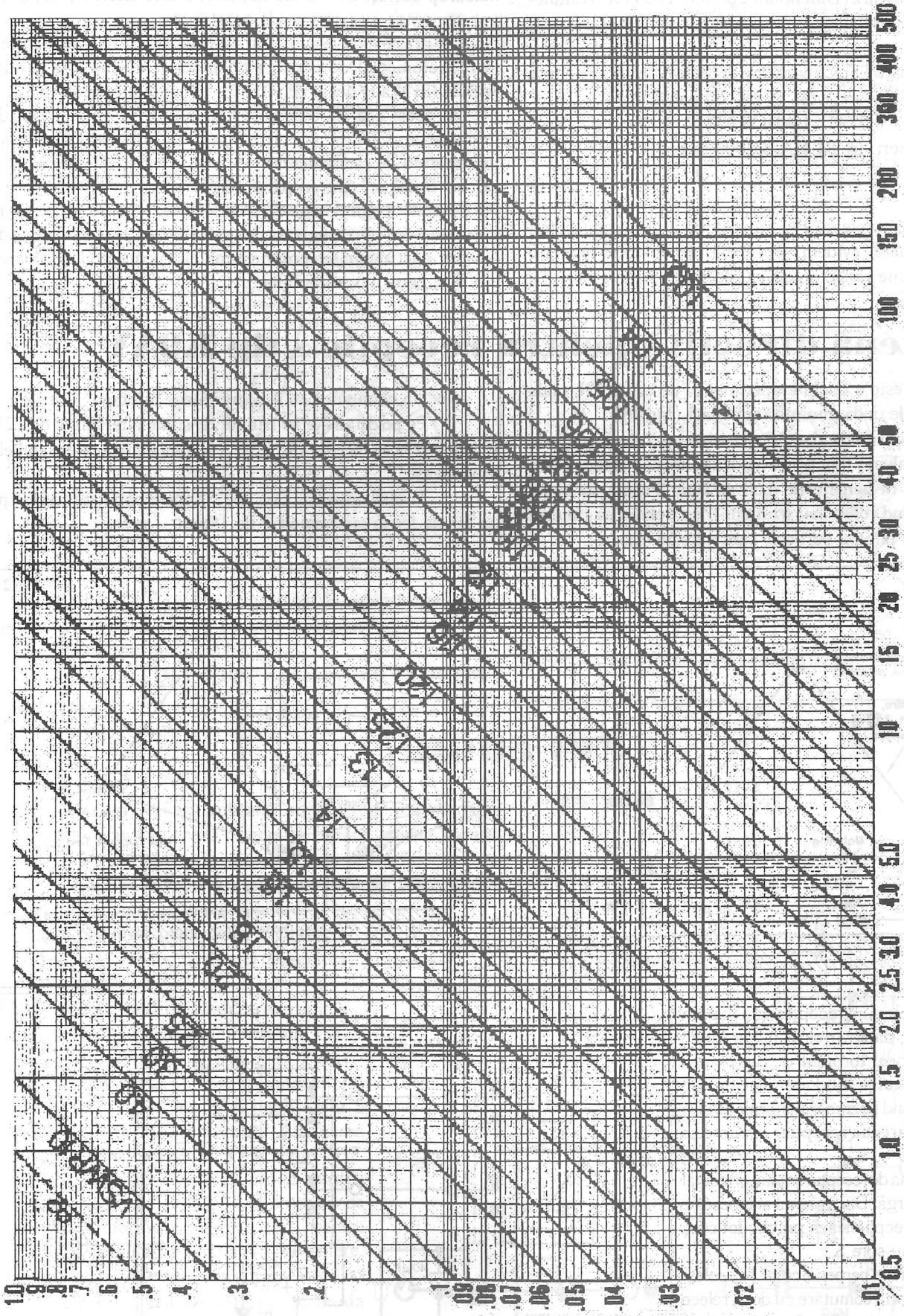

Fig. 1
Putere reflectată (Wati)

Directional Thruline Wattmeter BIRD 4410. Cleveland (Solon) Ohio (U.S.A.) 1985.

B4/ Prezentare comparativă a watmetrelor de US și UUS (Re-

print al articolului: „Steve Ford WB8IMY. /Product Review/ QST Compares: Peak-Reading MF/HF Wattmeters. În: QST July 2002 pag.57_60”.) în: RCRA 7/2002 pag.23-26.

Putere reflectată (Watt)

Putere directă (Watt)

Fig. 2

B5/ James W. ("Rus") Healy NJ2L. /Product Review/ QST Compares: Peak-Reading MF/HF Wattmeters. În: QST Febr. 1991 pag.33_36+63.

B6/ Rohde & Schwarz (Datenblatt 260 053 D-3) HF Wattmeter und Anpassungszeiger Type NAN 1.5..30 MHz. (Cartea tehnică a aparatului).

B7/ Dr. D. Burkhardt. Directional Power Meter NAUS. În: News from Rohde & Schwartz vol. 13 Nr. 60 pag 13...

B8/ D. Blujdescu YO3AL. LABORATOR_1. "Foi de calcul" pentru radioamatori. În: RCRA 8/2003 pag. 016

Note:

N1/ Cum transceivele cu PA tranzistorizat nu permit puteri mari cu SWR mare, evident veți apela pentru acest test la o stație fără protecție reflectometrică, deci cu PA pe tuburi.

N2/ Nu vă lăsați amăgiți de faptul ca reflectometrul Dvs. este prevăzut și cu „metoda calibrării”. Cu siguranță fabricantul a prevăzut-o ca să vânda mai ușor aparatul. Este suficient să măsurați același SWR, dar la puteri foarte diferite [N1] și va veni convinge cu ușurință de acest lucru.

N3/ Din aceste motive unul dintre prietenii mei, (nu-dau numele), la reflectometrul de construcție proprie nici nu și-a gradat scalele (în Wăți) decât pe ultimele jumătăți ale acestora.

N4/ În acest caz nu este vorba de un „BALUN” ci mai de graba de un „UNUN” (de la „Unbalanced to Unbalanced”, care în literatura de radioamatori din Anglia este denumit sugestiv „Braid Breaker” (întrerupător de câmașă)).

N5/ Aceasta „prelungire” a fiderului trebuie limitată la aproximativ $\frac{1}{4}$ din lungimea de undă (în cablu) la frecvența de măsură, căci atenuarea proprie a cablului poate reduce valoarea SWR la noua intrare în fider.

Antenă directivă pentru receptie - tip K9AY

Antena este o buclă cu perimetru de cca 0,33λ, unde λ este lungimea de undă minimă reținută (Fig. 1).

Cu dimensiunile date și o rezistență neinductivă de 390-560 Ohmi (aleasă funcție de natura solului), antena oferă o recepție bună în benzile de 160 și 80m. Forma se poate modifica, devenind romb sau triunghi (dar trebuie să rămână simetrică față de pilonul vertical, care nu este figurat).

Fig.1

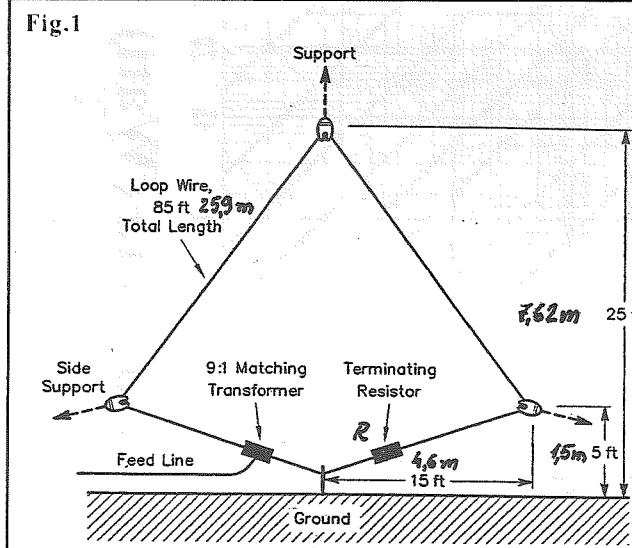
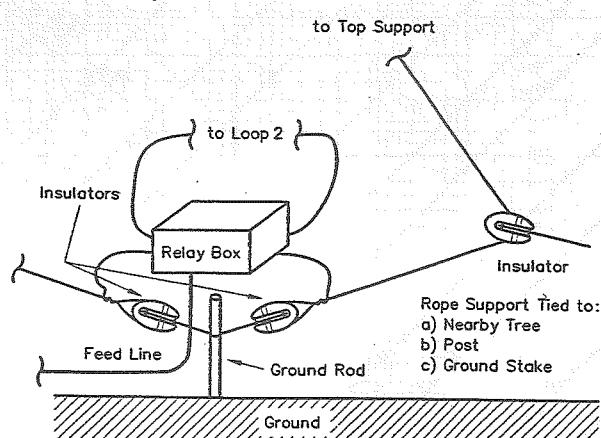

Fig.2

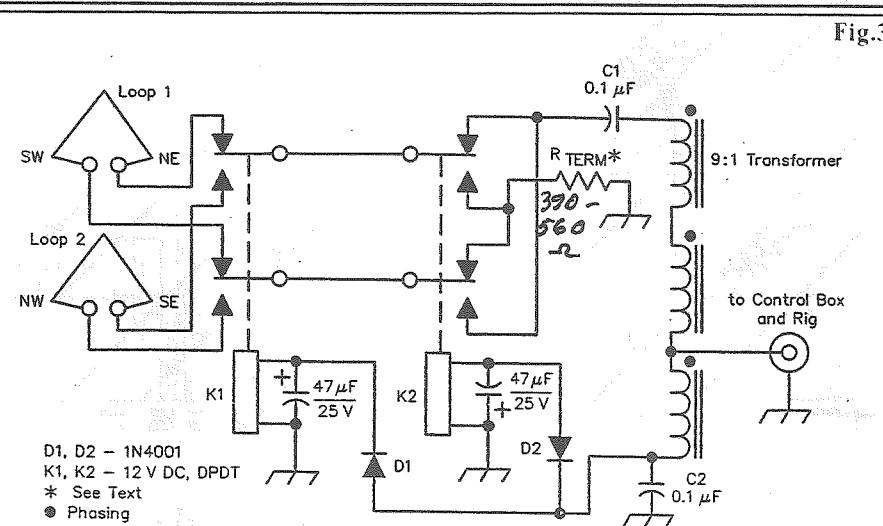

Semnalele sunt reținute maxim în planul antenei, dacă vin din stânga (unde este transformatorul toroidal de adaptare), cele dinspre rezistență fiind atenuate cu cca 20-40dB. Inversând poziția transformatorului și a rezistenței, direcția reținută maxima se inversează.

Diagrama de reținere în plan orizontal este o cardioidă largă. Dacă planul antenei este orientat N-S, se reținează practic tot ceea ce este spre N sau spre S.

Montând două antene perpendiculare pe același pilon, se acoperă prin comutare cu două relee montate într-o cutie (Fig. 2 și 3), toate direcțiile.

Redresorul se află în casă și trimite tensiuni la relee chiar prin cablul coaxial (Fig. 4).

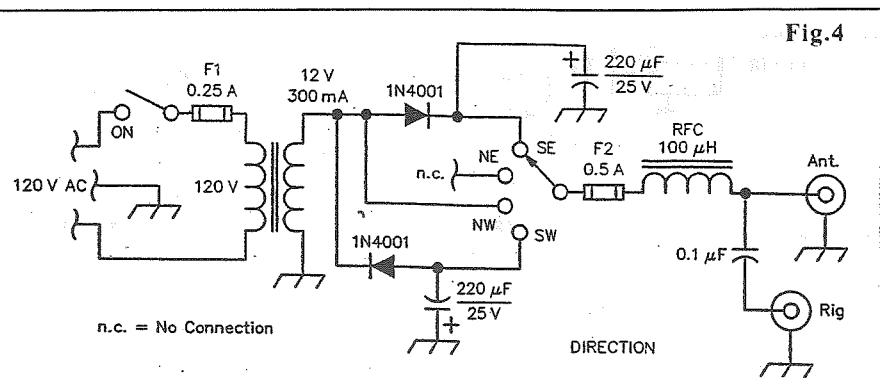

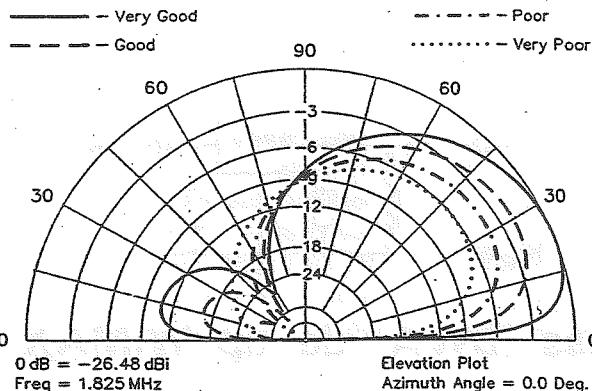
Fig.4

* Campionatul Balcanic de ARDF (Radiogoniometrie pentru Amatorii) se va desfășura în Macedonia în perioada 29/30 iunie - 1 iulie.

* Campionatele Europene de ARDF vor avea loc în Polonia în perioada 11-16 septembrie.

Info: YO7LOI - Adrian Marcu

Fig.5

In Fig.5 și 6 se dău diagramele de directivitate în plan vertical și orizontal funcție de natura solului.

Traducere prescurtată din

QST 9/1997 de Lesovici D - YO4MM

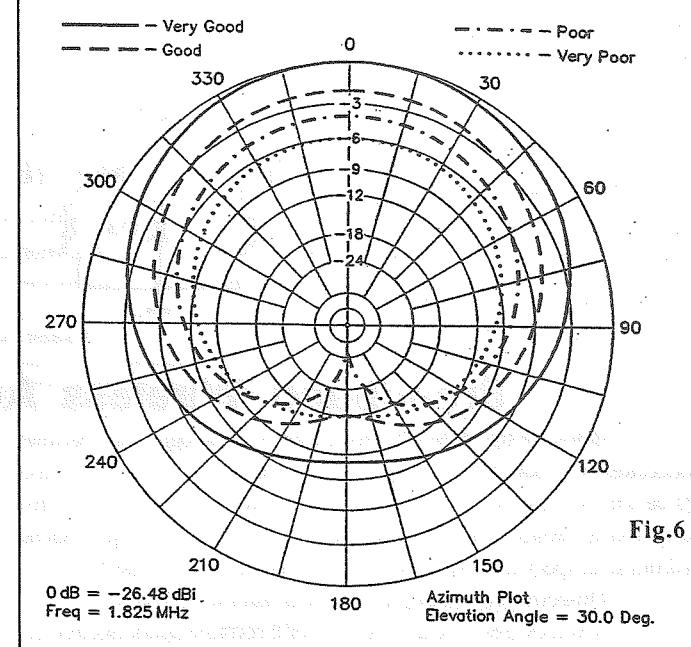

Fig.6

DIODA PIN

YO3CO

Folosită în cvasitotalitatea transceiverelor moderne în comutarea circuitelor, cred că merită o mică atenție această componentă cunoscută sub denumirea de dioda PIN.

Structural dioda PIN are o construcție planară care între cele două zone puternic dopate P și N are dispusă o zonă intermediară numită în limba engleză "intrisec" și de aici denumirea PIN (P + IN).

Acest mod de realizare reduce mult capacitatea electrică a joncțiunii, factor esențial în procesul de comutare. Când dioda este polarizată în sensul conducerii prezintă o atenuare aproape neglijabilă a semnalelor doar când este blocată. Atenuarea atinge cel puțin 40dB chiar la frecvențe UHF.

Constructorii oferă diode pentru comutarea semnalelor mici din procesul de prelucrare a informației și diode PIN pentru controlul și comutarea semnalelor de putere, înlocuind astfel releele electromecanice.

De ex. dacă ne referim la dioda MPN3401 găsim în catalog că în conducție aceasta prezintă o rezistență de numai 0,34 Ohmi, necesitând să fie străbătută de un curent de 10mA.

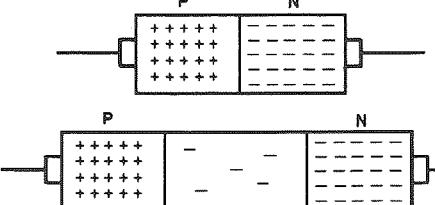

Fig.1

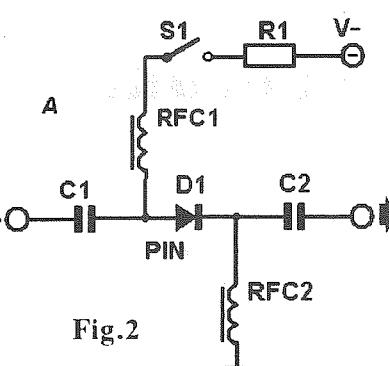
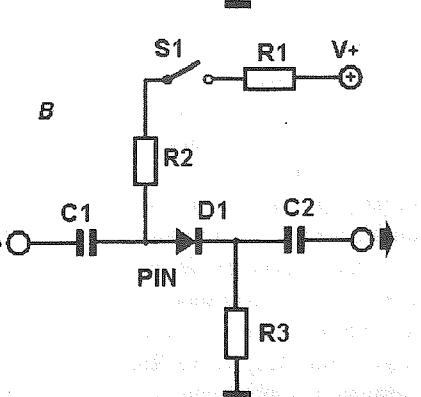
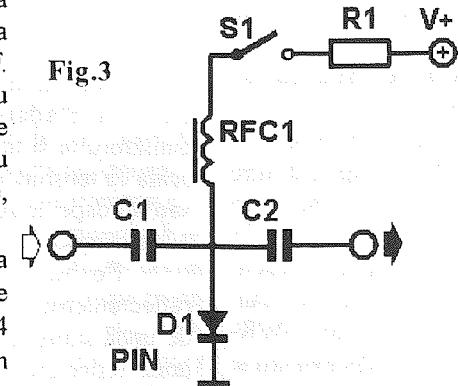

Fig.2

Pentru aplicații trebuie să dimensionăm deci rezistoarele de alimentare care trebuie să limiteze curentul la valorile specificate în cataloge.

Spre exemplificare redăm câteva aplicații tipice ale unor diode PIN.

1. Structura unei diode obișnuite și a unei diode PIN
 2. Circuite cu diode serie alimentate prin șocuri de RF sau rezistoare
 3. Intreruperea conducerii prin punerea la masă a semnalului
 4. Circuit de comandă cu 3 diode PIN.
- Izolarea celor două terminale este deosebită. Montajul este deseori întâlnit în domeniul frecvențelor înalte.
5. Sistem de comutare a antenei la receptoare sau emițătoare
 6. Comutarea de filtre pentru diverse moduri de comunicație.

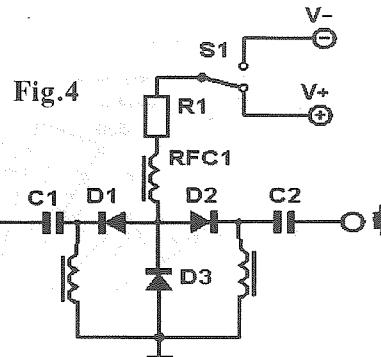

Fig.4

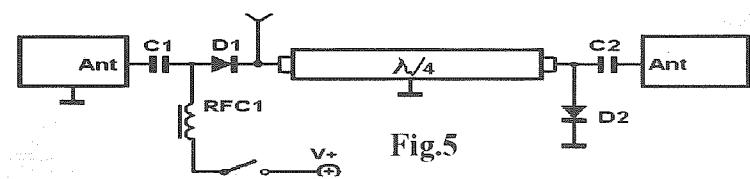

Fig.5

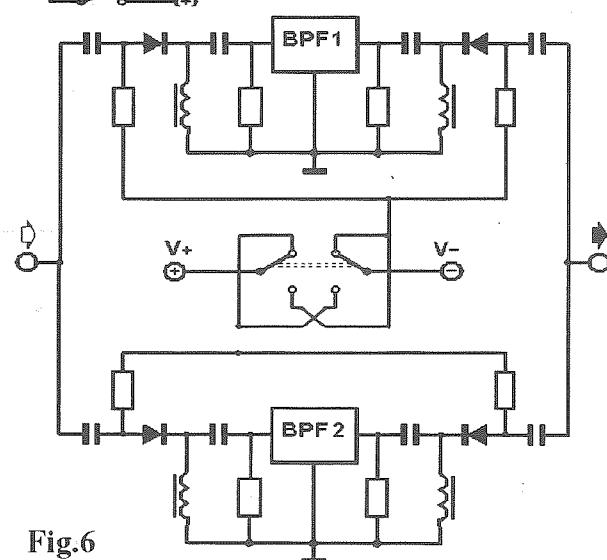

Fig.6

Broadband Wireless Access (BWA) de tip WiMAX

BWA de tip WiMAX reprezintă o tehnologie care permite conectarea pe suport radio rapidă la internet, pe arii foarte largi – până la 50 de km. Au fost selecționate trei benzi inițiale de spectru pentru echipamentul atestat BWA de tip WiMAX - 2,5 GHz, 3,5 GHz și 3,7 GHz, precum și un spectru în banda de 5 GHz exceptat de la licențiere.

Obiective pentru implementarea sistemelor BWA

- Promovarea concurenței în sectorul comunicațiilor electronice.
- Asigurarea accesului unui număr cât mai mare de utilizatori la infrastructura de comunicații electronice de bandă largă - Asigurarea convergenței la nivelul tehnologiilor, rețelelor și echipamentelor de comunicații electronice
- Reducerea decalajului digital între mediul rural și cel urban

Acești. 1. Revizuirea documentului de strategie BWA în urma comentariilor din cadrul consultării publice; 2. După aprobată sa la nivel guvernamental, se va proceda la scoaterea la licitație de către ANRCTI a

2 licențe WiMAX până în luna septembrie 2007 - în banda de frecvență de 3,7 GHz; 3. Consultarea cu operatorii relativ la eliberarea benzii de frecvență de 3,5 GHz; 4. Pentru banda de 3,5 GHz, se vor scoate la licitație 4 licențe regionale – durata de acordare nu va depăși 30 septembrie 2013.

Linii directoare pe termen lung ale strategiei

1. Până la 30 septembrie 2013 - consultări privind licențele și modul de licențiere pentru banda de 3,5 GHz; 2. După anul 2013, în banda de 3,5 GHz vor exista numai trei sau patru licențe naționale; 3. Ulterior anului 2013, în benzile de 3,5 GHz și 3,7 GHz, nici un titular de licențe în aceste benzile nu va putea deține un spectru radio cumulat mai mare de 2x28 MHz; 4. Ulterior anului 2013, nici un titular de licențe în aceste benzile nu va putea deține, în același timp, licențe locale și licențe naționale, cumulat în benzile de 3,5 GHz și 3,7 GHz. www.anrci.ro dan.georgescu@anrci.ro

CUPLORUL DE ANTENĂ sau TRANSMATCH-ul (I)

Valerică Costin YO7AYH

costin.valerica@gmail.com, costin.valerica@rdslink.ro

Linia de alimentare poate fi coaxială, bifilară sau monofilară.

În schema de amplasare din Fig. 1, transmatch-ul (cuploul de antenă) face adaptarea între impedanța internă (uneori numită și impedanță de ieșire) a emittorului și impedanța de intrare în linia de alimentare a antenei.

Adaptarea este indicată de SWR-metru (reflectometru) care, la o adaptare perfectă între impedanța internă a emittorului și impedanța de intrare în linia de alimentare, va arăta că tensiunea (sau curentul) din undă reflectată este zero, sau aproape de zero, adică raportul de undă stationară este de 1:1 sau aproape de 1:1.

Pe bucățile de cablu coaxial dintre emittor și reflectometru și dintre reflectometru și transmatch, raportul de undă stationară este scăzut, sau chiar 1:1, adică nu există unde reflectate.

Numele de transmatch vine de la Matching Transformer, "transformer" = transformator și "to match" = a adapta, deci un transmatch este un **transformator de adaptare a impedanțelor**. Altă denumire pentru cuploul de antenă sau transmatch este "antenna tuner" sau ATU, de la "antenna tuner unit". În acest articol voi utiliza toate aceste denumiri, în funcție de context.

A. Amplasarea transmatch-ului la intrarea în linia de transmisie

Cea mai utilizată schemă de amplasare a transmatch-ului este cea din Fig. 1, unde transmatchul este amplasat între emittor și intrarea în linia de alimentare a antenei, dar lângă emittor, adică în laboratorul radioamatorului.

La transceiver-ele moderne cuploul de antenă (transmatch-ul) și reflectometrul sunt amplasate în interiorul transceiver-ului. Bucățile de cablu coaxial dintre emittor și reflectometru (SWR-meter = Standing Wave Ratio - meter) și dintre reflectometru și transmatch, sunt bucați scurte, de maxim 0,5 m.

Pe linia de transmisie (între transmatch și antenă), raportul de undă stationară poate fi scăzut, în cazul unei bune adaptări între linia de transmisie și antenă, sau poate fi ridicat în cazul unei neadaptări între aceleasi elemente. De aceea în Fig.1 s-a făcut mențiunea că pe linia de transmisie poate fi un "SWR ridicat, sau un SWR scăzut".

Transmatch-ul, asa cum este amplasat în Fig.1, nu are nici-o influență asupra unei eventuale neadaptări dintre linia de transmisie și antenă. În caz de neadaptare între linia de transmisie și antenă, pe linia de transmisie vor exista unde staționare, chiar dacă pe portiunea dintre emițător și transmatch acestea au fost eliminate cu ajutorul transmatch-ului. Existenta undelor stationare pe linia de transmisie vor putea fi puse în evidență cu un alt reflectometru amplasat între transmatch și intrarea în linia de transmisie.

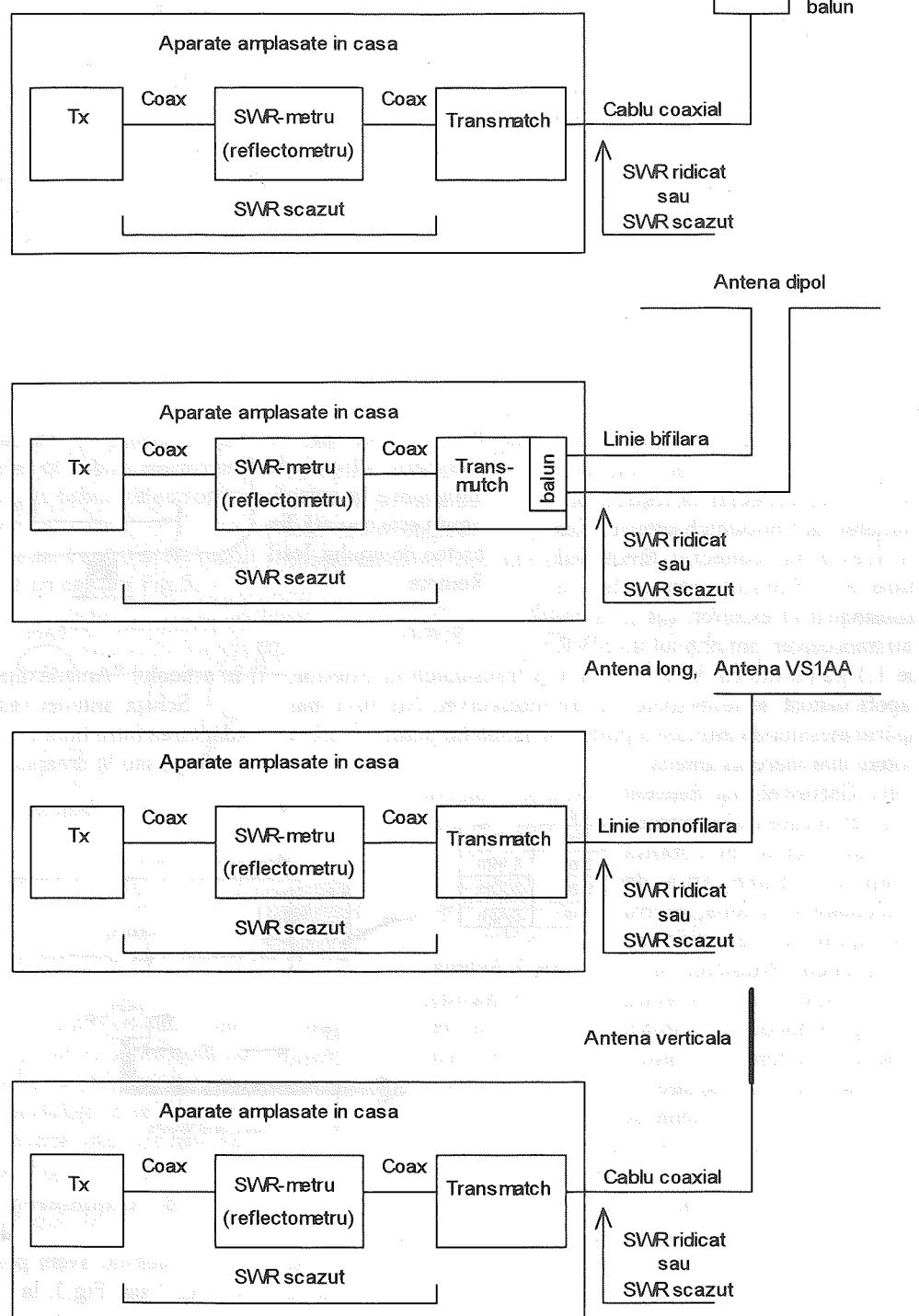
Ca să nu se folosească două reflectometre, după ce s-a făcut acordul cu transmatch-ul, nu se mai modifică poziția "butoanelor", se îndepărtează reflectometrul din poziția sa, se refac linia dintre emițător și transmatch și se reamplasează reflectometrul între transmatch și intrarea în linia de transmisie, dacă aceasta este coaxială sau monofilară. Dacă linia este bifilară, atunci reflectometrul se va amplasa la intrarea în balun (transformator de simetrizare; numele de balun vine de la cuvintele **balanced-unbalanced**, adică o trecere de la o conexiune simetrică la o conexiune asimetrică). Veți constata cu surprindere că pe linia de transmisie către antenă vor exista unde staționare.

Mulți radioamatori spun "am un transmatch și cu ajutorul lui antena mi se acordează perfect".

Această afirmație este în majoritatea cazurilor falsă. Am spus în majoritatea cazurilor, pentru că în cazurile particulare în care impedanța linei de transmisie și impedanța antenei sunt apropiate, atunci va fi o bună adaptare și nu vor fi unde stationare pe linia de transmisie.

Faptul că transmatch-ul nu elibera unde stationare de pe linia de transmisie dintre transmatch și antenă nu înseamnă că transmatch-ul nu este util. Dacă nu s-ar folosi transmatch-ul atunci nu s-ar putea transfera un maxim de putere către antenă și în plus curentul de anod, de colector, sau de drenă din amplificatoarele de putere ale emițătoarelor ar crește peste limitele admise, conducând la deteriorarea acestor elemente active. Pentru menținerea curentului de drenă (sau de colector) în limitele permise, transceiver-ele moderne, care au

Fig.1 Amplasarea transmatch-ului în circuitul către antenă, în laboratorul radioamatorului

transmatch-ul și reflectometrul încorporate, limitează puterea transferată către antenă. Acest lucru l-am constatat personal prin două experimente:

Experimentul Nr. 1

Am conectat un bec de 100 W, printr-o bucată scurtă de cablu coaxial, la borna de antenă a transceiver-ului FT-250. Cu emițătorul pe 3.65 MHz, pe poziția TUNE, am încercat să reglez condensatoarele "Plate" și "Load" ale filtrului P1 din transceiver, astfel încât să aprind becul la luminozitate maximă.

Nu am găsit nici-o combinație a celor două butoane de reglaj astfel încât becul să ardă cu luminozitate maximă.

Luminozitatea becului a fost foarte slabă.

Apoi am introdus transmatch-ul între emițător și bec.

Becul s-a aprins la o luminozitate mai mare decât dacă ar fi fost conectat direct la retea.

Concluzia: fără transmatch nu se poate transfera un maxim de putere către sarcină.

Experimentul Nr. 2

Antena mea, un dipol alimentat lateral față de centru, care are un transformator de simetrizare (balun) pe tor de ferită și un cablul coaxial de 50 Ohmi s-a deteriorat.

Până la deteriorare, raportul de undă stationară pe banda de 80 m era destul de bun, 2.5:1 (pe 20 m era de 1:1).

După deteriorare, acest raport a crescut la cca. 10:1. Am încercat să emit cu noul meu transceiver FT-1000MP Mark V, folosind antena deteriorată, cu raportul 10:1. Pentru că antena tuner-ul din FT-1000MP poate lucra numai cu antene al căror SWR este de maxim 3:1, puterea trimisă spre antenă a fost limitată.

Mi-a apărut pe afisajul transceiver-ului mesajul de limitare. Atunci am conectat la ieșirea din emițător un transmatch exterior, iar a acesta am conectat feeder-ul antenei. Făcând reglažele la transmatch-ul exterior, cât și la cel din transceiver, am obținut un SWR de 1:1 pe porțiunea dintre emițător și transmatch-ul exterior, raport indicat de reflectometrul din transceiver. Nu mi-a mai apărut mesajul de limitare a puterii și astfel am putut transfera putere mai mare în antenă.

Cazul cel mai frecvent este cel în care radioamatorii nu dau nici-o importanță adaptării dintre linia de alimentare și antenă, pentru că, spun ei, folosesc un transmatch. Problema ar fi simplă dacă antena ar fi pentru o singură bandă, dar pentru antene multiband este dificil de făcut această adaptare.

În cartea "Antene de unde scurte pentru radioamatori", autor Iosif Remete, YO2CJ, Editura Tehnică 1994, la paginile 106 și 107 este descris un mod interesant de adaptare a liniei de transmisie la o antenă VS1AA și este dată și o figură, notată în acest articol cu Fig.2. Voi reproduce din paginile respective modul în care se face această adaptare:

Pentru adaptarea corectă a conductorului la vibrator, măcar pentru frecvența fundamentală a antenei, firul orizontal al acestuia se ancorează la înălțimea definitivă, conductorul de alimentare conectându-se provizoriu de vibrator prin intermediul unei cleme tip crocodil, de care s-au legat în prealabil două sfuri pentru a-l putea muta spre unul sau celălalt capăt al firului vibrator. Conductorul, care trebuie să ajungă de la vibrator la borna de intrare în emițător, se va prelungi cu un alt conductor cu dimensiunea unui sfert de lungime de undă ($\lambda/4$). În cazul în care voltmetrul electronic indică tensiuni variante sau becul cu neon luminează cu intensități diferite, este semn că pe linia de alimentare sunt unde staționare.

În acest caz, cu ajutorul celor două sfuri se va muta clema din poziția initială într-un sens sau altul. Se vor repeta aceste operațiuni, până când de-a lungul segmentului de lungime

($\lambda/4$) voltmetrul electronic va indica aceeași tensiune, respectiv becul cu neon arde cu aceeași intensitate luminoasă, demonstrând că pe segment și linia de alimentare s-au format unde progresive. Prin intermediul scriptelui de ancorare se coboară firul orizontal, cositorindu-se conductorul de alimentare în locul în care a fost anterior clema.

După ridicarea antenei se mai face o verificare pentru constatarea undelor călătoare și dacă totul este în regulă se îndepărtează segmentul de lungime ($\lambda/4$) cuplând de-acum fiderul la borna de ieșire a emițătorului. O soluție asemănătoare a fost descrisă de domnul Alexandru Farkas, YO5AMF la adresa de web <http://www.radioamator.ro/articole/view.php?id=189>

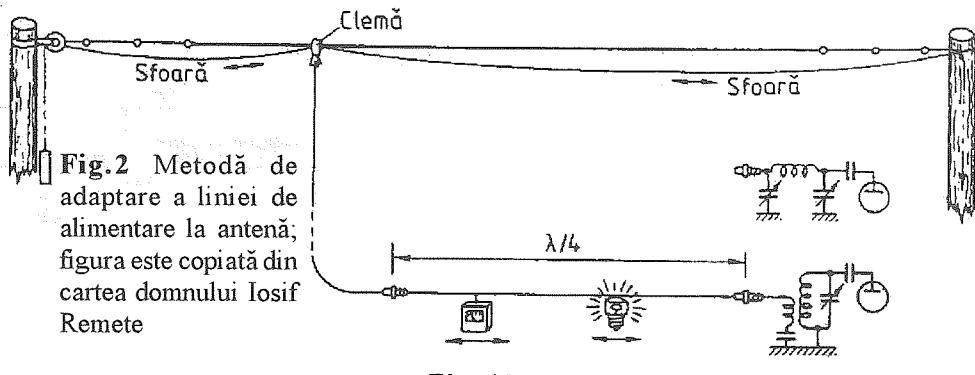

Fig.2 Metodă de adaptare a liniei de alimentare la antenă; figura este copiată din carteau domnului Iosif Remete

, în articolul "Antenă dipol multiband".

Schița antenei respective este reproducă în figura 3. Adaptarea între linia de transmisie și antenă se face deplasând la stânga sau la dreapta punctul de alimentare al antenei.

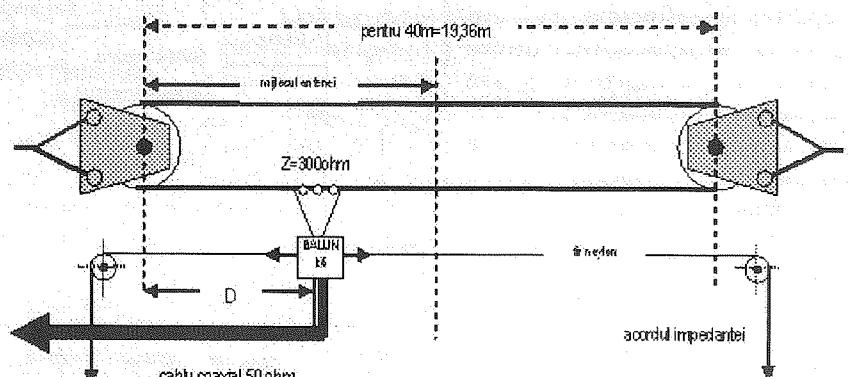

Fig.3. Antena multiband, descrisă de Alexandru Farkas, YO5AMF

FIG.3

B. Amplasarea transmatch-ului la sfârșitul liniei de transmisie

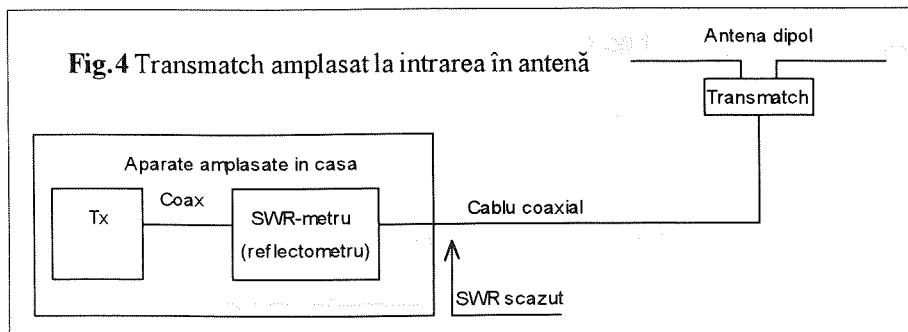
Dacă nu avem posibilitatea să instalăm antene ca cele din Fig.2 sau Fig.3, la care să se poate face adaptarea dintre linia de transmisie și antenă, atunci o soluție o constituie amplasarea transmatch-ului între sfârșitul liniei de transmisie și antenă.

În Fig.4 este prezentată schița amplasării transmatch-ului la sfârșitul liniei de transmisie.

O astfel de amplasare avantajază transceiver-ele care au cuploare de antenă încorporate, pentru că vor fi de fapt două cuploare, un cuplător de antenă la intrarea în linie și altul la sfârșitul liniei, o situație ideală.

Compania americană SGC produce cuploare de antenă inteligente (smart tuners) care se pot amplasa la sfârșitul liniei de alimentare. Aceste cuploare de antenă asigură un raport de undă stationară, pe linia de transmisie, mai mic de 2:1.

Un tabel cu comparativă caracteristicilor tehnice, inclusiv preturi, ale cuploarelor de antenă produse de compania SGC

Fig.4 Transmatch amplasat la intrarea în antenă

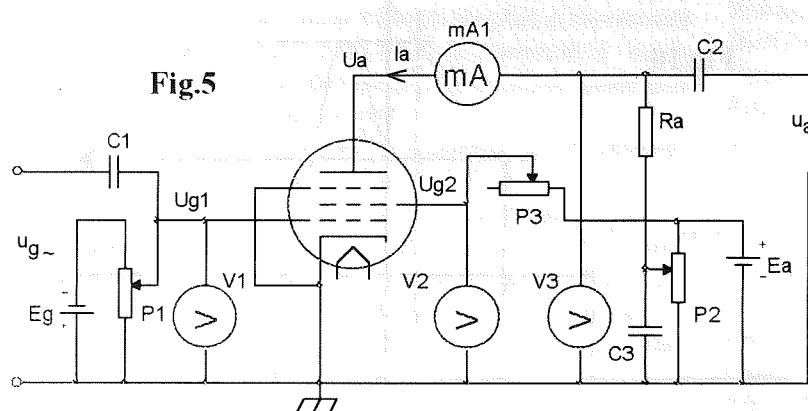
poate fi găsit la adresa de web: <http://www.sgcworld.com/SmartunerComparisonPage.html>.

Alte informații despre produsele firmei SGC pot fi găsite la <http://www.sgcworld.com/>.

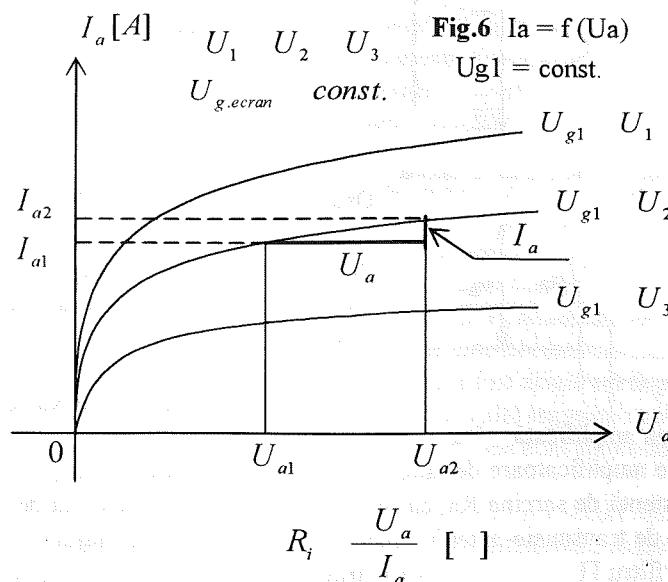
C. Impedanță internă a amplificatoarelor de putere de RF

Majoritatea amplificatoarelor de RF de putere se pot clasifica și după tipul elementelor active: cu tuburi electronice sau cu tranzistoare MOSFET. Cele cu tuburi electronice folosesc câte două pentode în paralel.

Să analizăm cum lucrează o pentodă. Pentru acest lucru se conectează o pentodă într-un circuit ca cel din Fig.5.

Fig.5

În Fig.5 nu este arătat circuitul de încălzire a filamentului. Potențiometrul P3 reglează tensiunea grilei ecran ca să fie egală cu cea din catalogul tubului respectiv. După aceea se stabilește succesiv câte o valoare a tensiunii de pe grila de comandă Ug1, și se urmărește cum variază curentul anodic în funcție de diverse valori ale tensiunii anodice Ua. Se obține astfel graficul din Fig.6.

În Fig.5, tensiunea grilei de comandă se măsoară cu voltmetrul V1, tensiunea grilei ecran cu voltmetrul V2, tensiunea anodică cu voltmetrul V3 și curentul anodic cu miliampermetrul mA1.

Pentru o anumită tensiune a grilei de comandă, de exemplu $U_{g1} = U_2$ se definește **rezistență internă** a pentodei, ca fiind raportul dintre variația tensiunii anodice și variația corespunzătoare a curentului anodic, pentru o tensiune constantă a grilei de comandă. Rezultă:

$$R_i = \frac{\Delta U_a}{\Delta I_a} = \frac{U_{a2} - U_{a1}}{I_{a2} - I_{a1}} \text{ Ohmi} \quad (1)$$

pentru $U_g = \text{const}$

Un alt parametru al pentodei este **panta**, sau conductanța mutuală, sau **transconductanță**, care ne arată cu cât se modifică curentul anodic în cazul modificării tensiunii grilei de comandă, pentru o tensiune anodică constantă. Conductanța mutuală se notează cu g_m și panta cu S (de la slope) și se măsoară în amperi/volt, unitate de măsură numită Siemens (se citește zemens), care are simbolul S.

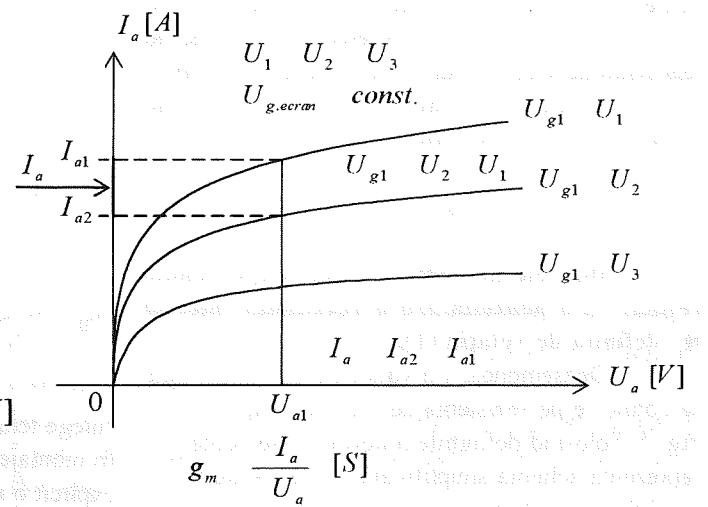
$$S = g_m = \frac{\Delta I_a}{\Delta U_{g1}} = \frac{I_{a2} - I_{a1}}{U_{g12} - U_{g11}} \quad [S] \quad \text{pentru } U_a = \text{const} \quad (2)$$

Un alt parametru al pentodei este **factorul de amplificare**, notat cu litera grecească μ (miu) și care ne arată cu cât variază tensiunea anodică pentru o anumită variație a tensiunii grilei de comandă, pentru un curent anodic constant.

$$\mu = -\frac{\Delta U_a}{\Delta U_{g1}} = -\frac{U_{a2} - U_{a1}}{U_{g12} - U_{g11}} \quad (3)$$

μ este fără dimensiuni.

Semnul – (minus) din relația (3) ne arată că pentru a menține curentul anodic constant, la o creștere a tensiunii anodice, tensiunea grilei de comandă trebuie să scadă și invers. Un alt grafic pentru pentode este cel din Fig. 9, în care se vede variația curentului anodic în funcție de tensiunea grilei de comandă, pentru tensiuni constante ale grilei ecran.

Fig. 7 Graficul curentului anodic în funcție de tensiunea anodică, pentru $Ug1 = \text{const}$, utilizat la determinarea pantei unei pentode.

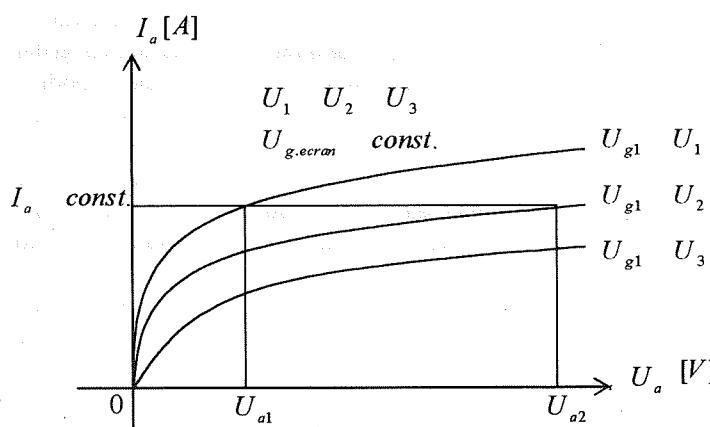

Fig. 8 Grafic pentru definirea coeficientului de amplificare

Un alt grafic pentru pentode este cel din Fig. 9, în care se vede variația curentului anodic în funcție de tensiunea grilei de comandă, pentru tensiuni constante ale grilei ecran. Graficul este "didactic". Aș fi vrut să reprezint un asemenea grafic pentru tubul 6JS6C, cu care este echipat (două tuburi în paralel) etajul final al transceiver-ului FT-250, dar nu am caracteristicile tubului respectiv.

În Fig. 10, pentru o anumită tensiune de negativare a grilei de comandă și pentru o anumită tensiune a grilei ecran, se poate vedea variația curentului anodic, respectiv a componentei alternative a curentului anodic, în cazul în care, prin intermediul $i_{a\sim}$ condensatorului C_1 , se aplică pe grila de comandă o tensiune alternativă care se dorește să fie amplificată.

Componenta alternativă a curentului anodic oscilează în jurul valorii medii a curentului anodic I_{a0} . Curentul anodic ia poate fi considerat ca suma dintre componenta continuă și componenta alternativă:

$$i_a = I_{a0} + i_{a\sim} \quad (4)$$

Astfel, pe rezistența de sarcină R_a din fig. 5 va apărea componenta alternativă a tensiunii anodice:

$$u_{a\sim} = i_{a\sim} \cdot R_a \quad (5)$$

unde $u_{a\sim}$ și $i_{a\sim}$ sunt valorile momentane ale tensiunii utile, de pe rezistența de sarcină, R_a și a componentei alternative a curentului anodic. Folosind factorul de amplificare se poate scrie:

$$u_{a\sim} = \mu \cdot u_{g\sim} = i_{a\sim} \cdot R_a$$

Din cele prezentate până acum trebuie retinut că o pentodă are o rezistență internă R_i definită de relația (1).

Deasemenea, s-a văzut că tensiunea utilă se obține de pe rezistența de sarcină, R_a , vezi Fig. 5. Folosind definițiile anterioare, se poate reprezenta schema simplificată a unei pentode amplificatoare de tensiune, vezi Fig. 11. În Fig. 11 nu apar capacitățile anod-grilă de comandă, anod-grilă ecran și anod-catod.

Fig.9

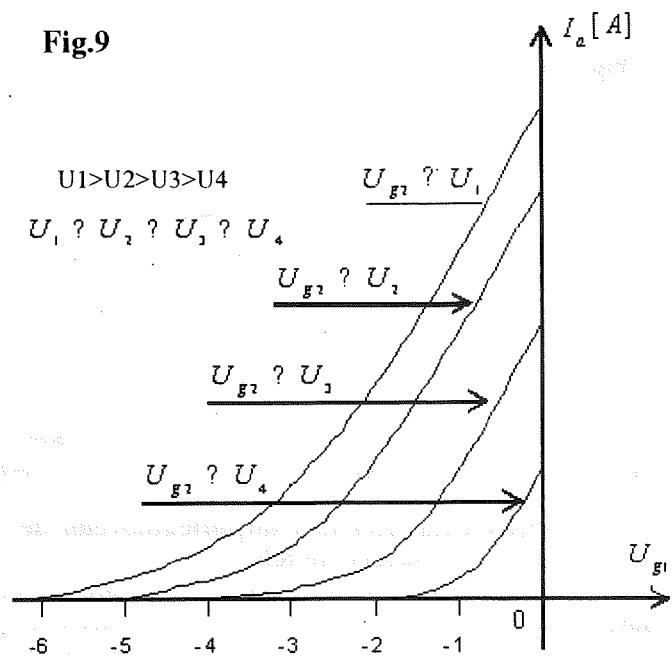

Fig.10

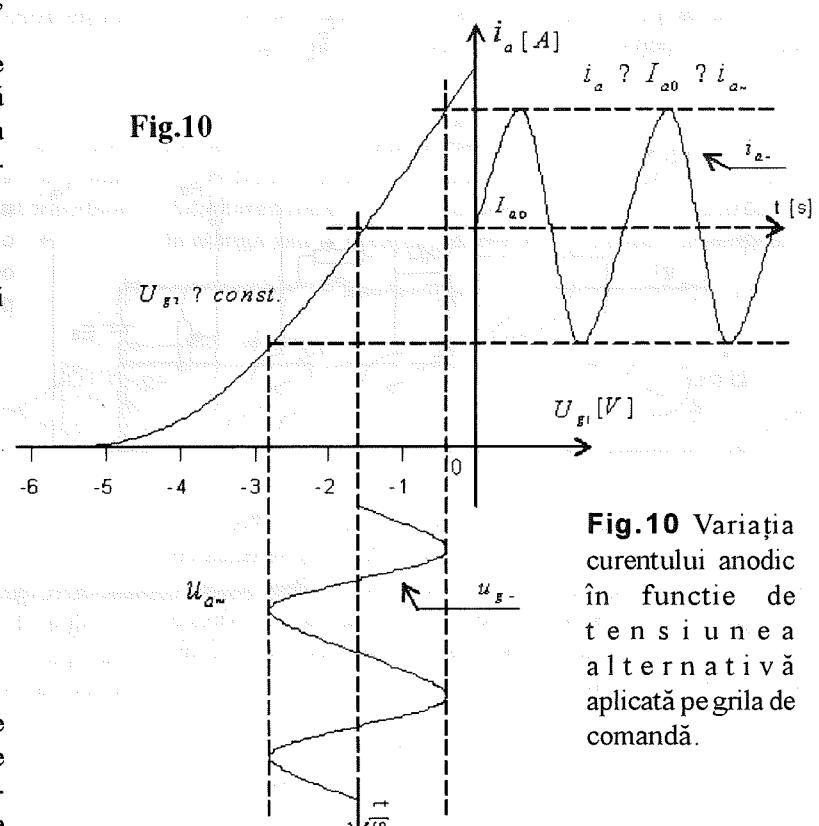
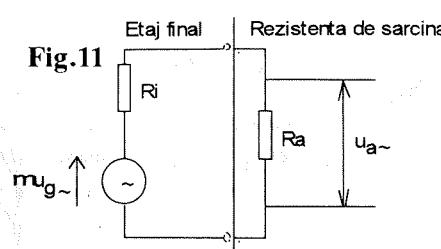

Fig.10 Variația curentului anodic în funcție de tensiunea alternativă aplicată pe grila de comandă.

culege tensiunea amplificată $u_{a\sim}$

În montajele de amplificatoare de putere de RF nu mai apare în mod explicit o rezistență de sarcină R_a , ca în Fig. 5. Aceasta este înlocuită de sistemul "linie de transmisie-antenă", sistem care este cuplat la etajul final printr-un filtru II.

- va urma -

Deasemenea, nu apar inductanțele conductoarelor de legătură.

În Fig. 11, în serie cu rezistența internă R_i apare o tensiune electromotoare $\mu \cdot u_{g\sim}$.

De pe rezistența de sarcină R_a se

Portiamo lo spazio alla Gente

Intr-o discuție, despre una, despre alta, cum se întâmplă de fapt în toate radiocluburile din lume, s-a ajuns și la QSO-urile și DX-urile din 2m și 70cm, la traficul via EME, precum și la radioamatorii cosmonauți. Astă se întâmplă acum doi ani (2005), într-un grup de radioamatori de la radioclubul din Civitavecchia la care sunt și eu membru.

- Hai să facem și noi ceva mai deosebit, a propus cineva. Au apărut tot felul de idei. Cum îl avem în colectiv pe **IKRWGF - Francesco De Paolis**, secretar AMSAT Italia mentor la ARISS (Amateur Radio on International Space Station), am propus să realizăm o legătură radio între studenții de la mai multe institute științifice, și un radioamator astronaut - **IZ6ERU - col. Roberto Vittori**, din echipa ESA aflat în misiune la bordul navetei spațiale - ISS.

Au început demersurile pentru obținerea a tot felul de aprobari (și nu a fost deloc usor), pregătirea aparaturii radio, a cablurilor și antenelor, instalarea unei rețele suplimentare în 430 MHz între două institute din Civitavecchia, plus o legătură prin internet via „SKYPE” pentru toate institutele italiene și pentru toți cei care voiau să asiste la acest eveniment, promovarea în mass media, etc.

Bineînțeles că aveam și că eram pregătit și cu variante de rezervă în cazul în care ceva nu ar fi funcționat la noi în Civitavecchia sau la colegii de la stația a două aflată la institutul „Malignani” di Cervignano (Udine).

La cele două stații au fost pregătite câte 5 întrebări pentru Roberto aflat în echipajul de pe ISS.

Numești studenți, profesori și radioamatori așteptau cu emoție în aula institutului tehnic „Guillelmo Marconi” Civitavecchia (RM), pe data de 18.04.2005 la ora 10:20 cfr.

Ne bucuram și de Participarea extraordinară a principesei **Elettra Marconi** precum și a numeroase oficialități locale și reprezentanți ai mass media. Studenții au adresat în direct timp de 10 minute, întrebări lui Roberto, care se afla în spațiu.

- Cum se vede pământul și Italia, care este atmosfera de la bord, întâmplări mai deosebite, câteva cuvinte despre programele științifice, etc.

Succesul a fost pe deplin și binemeritat.

Legătura radio destul de complexă s-a desfășurat cam în felul următor:

Concomitent două stații (una din Civitavecchia și una din Udine) au transmis în direct întrebările pentru Roberto, după care a fost lansat și mesajul de salut din partea Principesei Elettra Marconi. Au urmat bineînțeles răspunsurile din spațiu ale lui Roberto. Totul se retrasmitea și pe internet. La stația principală Pietro IZ0BYA asigura mixarea audio a semnalelor.

A existat și o legătură telefonică directă și permanentă cu RAI care a transmis întreaga demonstrație atât prin eter cât și pe site-ul <http://www.cittadini.rai.it>. Au fost pe receptie mai multe grupuri de studenți din Grado (GO), Macerata (MC) și Polignano a Mare (BA). Legătura de sincronizare/serviciu între cele două institute din Civitavecchia a fost asigurată după cum am mai spus în 432MHz. A existat și o altă legătură radio suplimentară între punctul principal și locul unde erau amplasate antenele, astă pentru orice eventualitate.

În afară de legătura radio cu stația ISS s-a vorbit mult și s-au dat explicații asistenței despre radioamatorism, despre comunicațiile spațiale.

APARATURA UTILIZATA

Trasceiver 2 buc Icom IC-910 H (în punctul principal), Antena Yagi 10 elemente, Putere 100W. Rotor azimut/elevatie YAESU, 3 computere performante, Mixer audio BERNINGER 1204FX PRO, Mod de lucru FM, Frecventa 145800TX / 145200RX,

Numarul de studenți care au comunicat că au asistat la aceasta legătură au fost peste 2550.

Institute participante la demonstrație 9.

WX - O frumoasa zi de primăvară +15 grade, fără vânt dar cu un cer puțin înourat.

Col. Roberto Vittori IZ6ERU a dorit să ne mulțumească personal pentru această demonstrație și după întoarcerea sa pe pământ, în ziua de 20.12.2006 a sosit la Civitavecchia pentru a ne cunoaște mai bine și pentru a ne saluta direct pe toți cei care au contribuit la buna desfășurare a acestei legături radio.

Mă bucur că am avut onoarea să fiu și eu în echipa de la sol. Cu această ocazie au primit diplome, mulțumiri și mențiuni următori: IK0WGF Francesco (secretar AMSAT Italia), IOLYO Stefano, IZ0AYB Daniele, IK0OHP Pino, IK0CNA Alberto, IZ0FBJ Alessio, IZ0FBP Roberto, IZ0BYP Pietro, IW0DUA Marcelo, **I0/Y07LKW Nelu**, IW0DGQ Roberto, IOKHP Patrizio, IK0XCC Stefano (cameraman TV locală), IK0ZRR Giuseppe, IW0HK Andrea și IW0HEI Carlo, din partea RAI.

În afară de cei din localitate am fost sprijiniți și de: IW3QKU Antonio, Grado (GO), IZ6ABA Mario, Macerata (MC), IZ7EVR Michele, Polignano a Mare (BA).

Nu știu cât de importantă este această legătură, dar pentru noi, cei din radioclubul Civitavecchia, precum și pentru ceilalți participanți, pot să vă spun (cu toată modestia) că a avut o semnificație deosebită. Ne-a unit, am văzut că putem realiza împreună lucruri deosebite, ne-a dat șansa să prezentăm studenților și prin mass media populației, câte ceva despre radioamatorism. În plus, orice legătură radio făcută cu cei de pe ISS îndeamnă la visare, aduce parcă spațiul cosmic mai aproape de Terra.

Cine dintre noi nu și-ar dori să zboare printre stele sau pe orbite cosmice în jurul pământului?

Mulți dintre tinerii care ne-au urmărit vor avea poate ansa unei asemenea aventuri. Presa din Italia a relatat pe larg demonstrația noastră. Succesul acesta ne îndeamnă să pregătim noi experimente deosebite.

Prin mine col. Roberto Vittori IZ6ERU transmite tuturor radioamatorilor YO - salutari cordiale și multe succese.

Cu speranța că nu v-am plăcuit cu aceste rânduri să urez toate cele bune și multe DX-uri.

I0/Y07LKW Nelu

* În perioada 1-3 iunie la Târgoviște se organizează **Cupa CHINDIEI** la Radiogoniometrie pentru amatori. Înscrieri la Nelu Ghiețeanu - YO9BXE tel. 0722-651.593. Info: <http://qsl.net/yo9bx>

* Sâmbătă 2 iunie - **Târgul de vară** pentru radioamatori la București - cartierul Militari.

* Sâmbătă 2 iunie în Alexandria la radioclubul YO9KPM se va desfășura **Campionatul Județean de Creație Tehnică**.

DICTATORII SI RADIOAMATORISMUL

Francisc Grünberg YO4PX

Dintotdeauna radioamatorismul a fost privit de dictatori cu bănuială și teamă, ca o preocupare suspectă și potențial periculoasă. Posibilitatea de a transmite mesaje peste sârma ghimpăță a "Cortinelor de fier", peste granițele păzite cu strășnicie - granițe pe care armele sunt îndreptate mai mult spre interior decât spre exterior, cum inspirat remarcă înainte de decembrie 1989 în ziarul *Libération* un poet român curajos - era asociată în Republica Populară Română, dar și sub celealte regimuri opresive din lume, trecute sau prezente, cu activitatea de spionaj "în solda dușmanului". În imaginația paranoidă a dictatorilor, spioni, deghiizați în radioamatori, încearcă să submineze eroicul efort popular de edificare a societăților bazate pe supravegherea și supunerea totală a cetățenilor, fie ele regimuri socialiste, comuniste, militare, tribale sau fundamentaliste.

Cu riscul inerentei simplificării pe care o presupune orice generalizare s-ar putea afirma că gradul de democrație al unei țări se află în raport direct proporțional cu numărul de radioamatori autorizați și cu libertățile de care se bucură aceștia, de ușurință cu care își pot obține autorizația și de condițiile extraradioamatoricești care trebuie îndeplinite pentru ajungerea la țintă.

Un indicator valabil în zilele noastre este și prezența respectiv absența piedicilor birocratice în calea indigenării aparaturii de radioamator, dificultatea traversării granițelor cu un transiver în bagaj și disponibilitatea autoritaților de a permite activități pe termen limitat ale unor vizitatori.

Democrațiile occidentale au recunoscut meritele radioamatorilor - cei care au descoperit unde scurte în beneficiul întregii umanități - serviciile pe care ei le-au adus și continuă să le aducă societății. Legislațiile acestor țări au fost adaptate pentru a permite libera circulație a radioamatorilor cu echipamentele lor, a activității lor pe bază de acorduri de reciprocitate, iar Convenția CEPT a însemnat un uriaș pas înainte în direcția eliminării oricărora formalități pentru a lucra de pe teritoriile țărilor semnatare.

În Spania radioamatorismul este considerat o formă de cultură. În Güímar, insulele Canare este înălțată o statuie dedicată radioamatorismului, întruchipând cele cinci benzi de unde scurte (doar atâtea erau în 1974) sub forma unor tuburi de orgă sau de nai aşezate vertical. Un președinte american a declarat radioamatorismul o "resursă națională" a Statelor Unite.

De aici și până la situația radioamatorilor din țările cu regimuri totalitare este o distanță ca de la cer la pământ, iar pașii mai timizi sau mai hotărâți ai acestor țări spre democratizare s-au reflectat întotdeauna și prin măsuri de liberalizare a activității de radioamator. Au fost decenii întregi în care BY1PK a fost singura stație care putea fi lucrată din China, apoi a dispărut și aceasta sub tăvălugul Revoluției culturale; acum poți auzi de acolo numeroase stații, în toate modurile de lucru, și se spune că mii de stații QRP sunt autorizate în unde ultrascurte și în benzile inferioare.

Fără îndoială că eforturile lui Martti Laine OH2BH au jucat un rol hotărâtor în această deschidere. După mulți ani de tăcere în Irakul lui Saddam Hussein a fost autorizată o singură stație, YI1BGD, în urma unei vizite și a pledoariei însoțite de o demonstrație a lui Erik Sjölund, SM0AGD, care a realizat vreo 50 de legături în fața oficialilor uluiți de multimea de amatori dormici să lucreze o țară nouă.

Coreea de Nord a permis doar câteva operațiuni izolate, dintre care cea mai fructuoasă a fost activitatea lui Ed, 4L4FN.

Acesta a realizat peste 16000 de legături înainte de a a-i fi sigilată stația, iar recentul eșec al lui KA2HTV nu ne dă motive de speranță că situația s-ar putea normaliza prea curând.

Regimul militar din Myanmar (Birmania) este destul de reticent în acordarea autorizațiilor pentru operatori străini, dar aceștia pot fi găsiți totuși în benzi, mai ales cu ocazia unor activități demonstrative, menite să-i convingă pe generali că liberalizarea radioamatorismului ar contribui la îmbunătățirea imaginii țării.

Un QSO cu o stație albaneză era un vis irealizabil în timpul dictaturii de tip stalinist a lui Enver Hodja; acum sunt active câteva stații, echipate prin contribuția unor mari asociații, care au organizat și apariția în eter a primului indicativ ZA după decenii de interdicție.

În Polonia toți radioamatorii au fost obligați să-și predea aparatura în momentul instituirii Legii marțiale de inspirație sovietică decretată de generalul Jaruzelski în decembrie 1981, cel care a înăbușit în sânge acțiunile sindicatului Solidarnosa, iar prefixul SP nu a mai putut fi auzit aproape doi ani în benzi.

Turcia a staționat îndelung pe primele locuri ale listei *Most wanted countries*, acum se aud de acolo câteva stații autohtone și uneori vizitatori ocazionali. Sub regimul talibanilor din Afganistan nici nu se putea imagina autorizarea unei stații YA, erau încălcate acolo cele mai elementare drepturi ale omului, în acceptărea pe care o dă acestei noțiuni lumea civilizată; acum activează sporadic operatori aflați acolo pe linie profesională, în scurtele lor momente libere. Dar hiatusul de tradiție se resimte, câteva cursuri scurte de instruire cu studenți și donațiile de transivere și antene nu pot înlocui pasiunea și cunoștințele transmise din generație în generație, de la maestru la discipol, care asigură perpetuarea și dezvoltarea hobby-ului. Își am mai putea enumera aici situația din 5A, 7O, 9X, EP, ST, SV/A, T5, TN, XU, XW, țări sau "entități" în care activitatea de radioamator este inexistentă sau drastic restricționată.

Dar sunt și cazuri în care regimul opresiv se simte inexpugnabil și îngăduie cu mărinimie acordarea pe sprânceană a câtorva autorizații unor rezidenți "de încredere", apropiați ai Puterii, în scop propagandistic și pentru a se feri astfel de acuzațiile comunității internaționale a radioamatorilor.

Alteori dictaturile, după îndelungi negocieri, permit activități pe termen limitat ale căte-unui operator străin sau ale unui grup de operatori străini, care folosesc ocazia venirii sau staționării lor în țara respectivă în calitate de oficiali ai ONU, ai unor organizații de asistență umanitară sau în cadrul forțelor de menținere a păcii pentru a scoate în sfârșit entitatea respectivă în eter după ani de absență.

Cât privește țara noastră, dictatura și-a pus și la noi pecetea pe radioamatorism. Timp de 45 de ani starea "dosarului" a fost decisivă pentru obținerea unei autorizații, iar cel care nu avea "o origine sănătoasă" se putea lovi de mari dificultăți în anii '50, și aceasta nu numai în domeniul radioamatorismului. Eventualele rude din occident, informațiile defavorabile primite de autorități din partea secretarului de partid al școlii, al facultății, al serviciului de "cadre" de la locul de muncă (Biroul Personal de astăzi) privind lipsa de atașament și de entuziasmul solicitantului față de "linia" partidului, delațiunile

turnătorilor de diverse categorii, conținând informații de cele mai multe ori mincinoase sau răstălmăcite - iată tot atâtea motive de respingere fără explicații a cererii de autorizare sau de suspendare a autorizației deja eliberate.

Istoric cu adevărat imparțiali ai radioamatorismului ar trebui să consemneze și relația de subordonare față de armată în care a fost nevoie să subziste radioamatorismul timp de decenii, urmându-se prin aceasta cu sfîrșenie modelul sovietic, nemai vorbind de obsesiva supraveghere a procesului de autorizare - avizul Comisiei Superioare Radio! - și apoi a întregii activități a radioamatorilor pe care au exercitat-o organele de Securitate, începând de la numurile în funcțiile de conducere și până la evidența aparaturii deținute. (A se vedea articolul După 15 ani?/Îngrijorare din arhiva site-ului.)

În anii '80 Centrele de Control Radio au operat o serie întreagă de descinderi și suspendări de autorizații, pe perioade mai scurte sau mai lungi, și să fi fost oare o întâmplare faptul că printre cei eliminați astfel din benzi erau membrii unor prestigioase cluburi străine, fiind unii dintre cei mai activi și performanți radioamatori pe care îi aveam atunci, adevărați ambasadori ai României în eter?

Materialele informative redactate de Securitate - amintite și ele în articolul mai sus menționat - prezenta an de an "aspectele negative" constatare, cum ar fi "relațiile cu străinii" reglementate prin faimoasa Lege 23 (obligativitatea de a prezenta rapoarte amănunțite privind natura acestor relații și desfașurarea lor), corespondența radioamatorilor - la fel ca și corespondența celorlalți cetățeni prezumutiv infidelii regimului - era controlată și violată sistematic, indigenarea unui transiver era o cumplită umilință și subiect de suspiciune, prilej de sătaj.

Dar nu numai radioamatorismul se afla sub atenția supravegherei.

Cuplului preșidential îi erau profund indezirabile și computerele, aparatele video, antenele TV îndreptate spre Bul-

Pagini de istorie

Mărturii și documente

Nu ne propunem să prezentăm detaliat istoria recentă a radioamatorismului sau a poporului nostru.

Cred însă că puțin dintre noi știm că doi dintre nepoții lui Gh. Gheorghiu dej au fost radioamatori.

Gh. Gheorghiu Dej (n. 08.11.1901 - d. 19.03.1965), s-a căsătorit la Galați în 1926 cu Maria Stere Alexe, cu care a avut două fete. Este vorba de: Vasilica (Lica) Gheorghiu (n. 1928 - d. 1987) și Constanța (Tina - Tanță) născută în 1931.

Cât timp Dej a fost arestat (11 ani) soția sa a divorțat, iar fetele crescute de bunici, au avut o situație deosebit de grea fiind primite, abia la o școală evreiească din Galați.

Situată s-a schimbat total după 1944, cînd Dej va ocupa funcții de prim rang în guvern și partid.

Cele două fete au fost trimise la școală în URSS.

Lica va îmbrățișa cariera artistică, va juca în diferite filme (Avalanșa, Eruția, Lupeni 29, Tudor, De-aș fi Harap Alb, etc), va primi diferite distincții, va determina înființarea Studiourilor de la Buftea, dar va avea și o viață plină de extravagante. Tanță va deveni ingineră, se va căsători cu Cezar Grigoriu (unul din compoñenții celebrului cuplu), iar mai târziu cu actorul Stamate Popescu.

Lina s-a căsătorit cu Marcel Popescu (un aghiotant al lui Emil Bodnăraș). În 1958 se va îndrăgosti de doctorul Plăcinteanu, care va plăti scump această idilă. După divorț se va recăsători cu Gh. Rădoi - director la Steagul Roșu Brașov, care va ajunge apoi Ministru Industriilor Construcțiilor de mașini și chiar Vicepreședinte la Consiliul de Miniștri.

garie, Serbia și Ungaria, antenele parabolice pentru receptia programelor prin satelit, cărțile și revistele sosite din străinătate, tot ceea ce însemna circulația liberă a ideilor și informațiilor, ca să nu mai vorbim de circulația liberă a cetățenilor...

Nu avem încă informații suficiente și complete despre procesul de tip stalinist al lui George Craiu, YO3RF și calvarul detenției sale. Nu se cunoaște adevărul despre YO7DZ.

Nu cred că radioamatorii YO au aflat că în 1987 la revolta anticomunistă din Brașov a participat și un radioamator - acuzat în timpul anchetei că a comunicat cu occidentul, deși era doar un SWL și nu dispunea decât de un receptor! - și care a trebuit să mai facă față după 1989 și unui proces de calomnie, pentru că l-ar fi recunoscut pe ecranul televizorului pe torționarul său...

Nu știm căți sunt cei care au renunțat să mai spere, după ce primele lor încercări de a obține un indicativ au eşuat.

Prima condiție pentru a ne putea înțelege trecutul este acela de a-l cunoaște și a-l recunoaște.

Fără ranchiuă, fără resentimente, dar conștient că adevărurile - inclusiv adevărurile despre radioamatorismul din România - nu pot și nu trebuie să mai fie trecute sub tacere, nu trebuie înmormântate în praful arhivelor.

Cred că este important că ele să fie rostită, consemnată și asumată. Îi invit pe cei care, în dorință lor de a deveni sau de a rămâne radioamatori, au avut de luptat cu sistemul, pe cei care au înfruntat discriminările și tracasările ca urmare a pasiunii lor, pe cei care cunosc întâmplări tragice în care au fost implicați radioamatori, să depună mărturie. Următorul meu articol intitulat "Cursa cu obstacole" va încerca să împlinească, în ceea ce mă privește, acest deziderat. Copyright © 2005 Francisc Grinberg, YO4PX

N.red. Acest articol este preluat de pe site-ul www.radioamator.ro prin amabilitatea autorului.

Cu Marcel Popescu Lica a avut 3 copii: Sanda, Gheorghe (Ghiță) și Mândra, copii care au crescut mai mult cu bunicul, dat fiind preocupările mamei. Copii începând din 1963 sunt trecuți de la Liceul Caragiale la recent înființatul Liceu 24 (azi Jean Monnet), școală de elită pentru acea vreme.

Tot atunci, Dej îngrijorat de soarta nepoților îi trece pe numele său schimbându-le și numele din Popescu în Gheorghiu.

Totodată pe Sanda și pe Ghiță îi ajută să devină RADIOAMATORI. Este vorba de YO3SDG și respectiv YO3DG. Ambii aveau clasa a II-a.

Autorizarea nu a fost o problemă, la MPTC existând o cerere simplă scrisă de mână, pe care Grigore Marin ministru adjunct al lui Gh. Simulescu primise indicația "Tov Grigorie dați autorizație fără alte formalități...". Locuiau pe Aleea Zoe.

Din străinătate, ajutat fiind de unii radioamatori ce lucrau ca specialiști la MI, Dej le-a adus aparatul necesară.

Este vorba de un receptor SB 300, un emițător SB 400, (care puteau lucra separat sau ca transceiver) - ambele produse de firma Heatkit, o antenă verticală cu trapuri - tip 12AVS, ce acoperea baza de US, un monitor de modulație pentru urmărire liniarității semnalului de SSB, un fel de indicator panoramic montat împreună cu receptorul ce permitea

observarea apariției unor emisiuni într-o anumită bandă, un grid-dipmetru, etc.

Receptorul SB 300 acoperea benzile de radioamator din 80 la 10m, având și posibilitate de transverter pentru UUS. Filtrul cu cuaț din FI avea largime de 2,1kHz. Stabilitatea frecvenței exceptională. Calibrator cu cristal pentru etalonarea scalei. Receptorul lucra separat sau în regim de transceiver cu emițătorul SB 400 care scotea 180W PEP în SSB și 170W în CW.

Erau cele mai moderne echipamente ale anului 1964, fiind considerate la categoria "De Luxe".

Cei doi fac câteva QSO-uri. Aveau un QSL clasic cu imagini de inspirație folclorică, dar curând pasiunea pentru radioamatorism se mai estompează. Este adevărat că după moartea lui Dej - în 19 martie 1965 - pentru familie încep zile mai grele. Ceaușescu caută să lovească atât în memoria și în familia lui Dej cât și în Alexandru Drăghici.

Sunt urmăriți, iar în 1968 prin acea acțiune denumită ÎMBOGAȚIREA sunt nevoiți să-și justifice toate bunurile.

Anii trec și la un moment dat în apropierea unui revelion când cei doi tineri (Sanda și Ghită) care își doreau mult un casetofon modern, vin la Radioclubul Central la YO3JP și anunță că vor să-și vândă echipamentele de radioamator.

Cereau o sumă destul de mare pentru vremea aceea.

Printre cei interesați de achiziționare era și TIANU Mateescu - YO3JA, maior la Clubul Sterea, care tocmai vânduse o casă bătrânească la Călărași și avea cam o treime din suma cerută.

După ce TIANU - YO3JA se interesează despre situația aparturii, inclusiv la Iliuș Vasile - YO3CR (care lucra la MII), se hotărăște să meargă împreună cu soția să vadă stațiile, deși inițial primesc un telefon de la Lica, prin care era anunțat că stația nu este de vânzare, că este un cadou de la bunic, că este cu regim special, etc, etc.

Sanda, hotărâtă fiind, rezolvă însă toate problemele familiare. TIANU merge acasă la ei, unde este impresionat de mobila și ceea ce vede în apartament și cumpără stația la un preț acceptabil. Casa și zona erau păzite.

Antena însă era fixată pe un gard și rămâne acolo, întrucât pe moment nu o poate demonta.

Anii trec, Gheorghe se însoară cu o sportivă legitimată la Clubul Steaua, club unde lucra și YO3JA.

Aceasta îl va ajuta ca după 8 ani să meargă împreună cu Nelu Holok - YO3FH și să demonteze și antena, care se află într-o stare excelentă.

TIANU era deosebit de încântat de echipamentul achiziționat pe care-l va folosi cca 15 ani, după care îl va vinde lui YO7AOT - Dorel, întrucât obținuse o aprobare să-și cumpere o mașină Dacia și avea nevoie de bani.

Dorel - radioamator constructor pasionat - studiază schemele, și după câteva luni stațiile vor ajunge în posesia lui Jean - YO7CJF, pentru ca de la el să fie apoi achiziționate de Adrian - YO2BTW și aşa mai departe. Echipamentele sunt și astăzi funcționale la un radioamator YO. Dacă cineva dorește detalii despre principalii parametri ai acestora dispunem de o filă din Catalogul Heatkit din acea vreme.

Lica a murit de cancer la Spitalul Elias în martie 1987, după o lungă suferință.

Gheorghe - YO3DG a decedat în 2005 după ce a plecat în SUA. Tot în același an a decedat și Sanda - YO3SDG.

Mândra este notar public.

Oameni, destine și fragmente din istoria radioamatorismului românesc.

YO3APG

AMINTIRI ȘI DOCUMENTE

Stăm de vorbă cu nenea Lulu - YO3LX despre o întâmplări mai puțin cunoscute. Este vorba de retrocedarea aparatelor de radio confiscate de armata română - în timpul războiului - din URSS.

După cum se cunoaște prin semnarea la Moscova a Convenției de Armistițiu, în noaptea de 12/13 septembrie 1944, României îi erau impuse numeroase obligații printre care și restituirea în "desăvâșită bună stare" a materialelor luate de pe teritoriul ei în timpul războiului.

Comisia Aliată de control instalată str. Gogu Cantacuzino nr.13, era condusă de generalul Vinogradov.

Deși teoretic scopul acestei comisii era de a veghea la aplicarea armistitului, ea a devenit un instrument puternic de control al armatei sovietice în România.

În octombrie 1944 s-a format și Comisia Română pentru aplicarea armistitului, comisie formată din: I. Christu, S. Rădulescu, C. Vișoianu, R. Cruțescu, Cezar Petrescu precum și generalul Septimiu Pretorian (vezi Mag. Istoric 11/98).

Societatea Română de Radiodifuziune era obligată să restituie toate materialele luate de pe teritoriul sovietic (chipurile de la stațiile radio de la Tiraspol și Chișinău) sau să plătească contravaloarea celor folosite la posturile românești, problema care a generat multe discuții ulterioare.

În ceea ce privește aparatelor de radio acestea erau într-o stare jalinică, de o diversitate deosebită și erau depozitate la Sediul Arsenalului Geniu în Bd Tudor Vladimirescu din București, care apoi va fi cunoscut sub denumirea de ARMT.

Pentru retrocedarea acestora în 1945 se formează o comisie de specialiști români formată din:

1. Lt.Col. Paul Nițescu,

2. ing. Mihail Konteschweller

3. Lt. Raul Vasilescu fost YR5BY, actualmente YO3LX.

Din partea Comisiei Aliate de Control (sovietice) participa la recepția aparatului ing. Cepurkovski, un tip sever, care "o rupea... ușor, ușor pe frânuzește". Aparatele erau într-o stare deplorabilă, majoritatea fiind cu reacție.

Sunt angajate câteva firme din București (firme apărute caciupercile după ploaie - cum ne spune nenea Lulu), care contracost încercau să le repare și recondiționeze.

Dintre acestea, lucrări de calitate, a făcut firma LIANORA, firmă unde lucra ca specilaist depanator și Louis Gallian, devenit apoi YO3GL și mai târziu 4Z4AO.

Lucrări de calitate mai slabă au făcut firmele lui Marius Steru - profesor universitar, sau firam Edvisor.

Dintre aparatelor mai deosebite, nenea Lulu, a remarcat tipul SVD-9, o superheterodină deosebită cu 5-6 tuburi metalice, model "CFR... după americani", adică în traducere "copiat... fără rușine".

Întreaga operație a durat aproape un an.

Nenea Lulu se întorsește de pe front încă din august 1942, cînd armata română era departe, aproape de Volga și datorită pregătirii sale a fost retinut la Centrul de instrucție al transmisiunilor, unde va rămâne până în 1 iulie 1946 cînd a fost disponibilizat și trecut în rezervă la cerere.

Legea 433 care dădea o serie de drepturi celor disponibiliizați va fi abrogată un an mai târziu cînd în locul lui Mihai Lascăr va veni la conducere armatei Emil Bodnăraș. Raul Vasilescu va da examen de radioamator și își va relua activitatea în districtul 6. De la Safciuc și Paraschivescu, doi prieteni radioamatori, va cumpăra un receptor Sky Rider - tip SX 24, recuperat de pe un avion american căzut în România. Acesta folosea tuburi 6SK7, 6K8, 6Q7, 6V6 etc... yo3apg

Opinii ...

Radioamatorismul - bucurie permanentă

I. Mihăescu YO3CO

Nominalizat ca supus evident eroziunii lui Cronos, cum cu multă deferență se face afirmația în Revista Radiocomunicații și pentru a ușura efortul de intervieware a „foștilor”, eu ca radioamator (recunoscut) din anii '50 știu că sunt dator de a continua să public unele păreri și observații despre trăiri și evenimente.

De curând mi-am expus câteva observații asupra enunțului oficial la Serviciul de Amator și intenționez să continui dacă evident „revista noastră” va rămâne alma mater.

Fără a intra în conceptul hegelian privind teza și antiteza unei activități, ca practicant și observator al radioamatorismului urbi et orbi – reconfirm vechile afirmații: radioamatorismul este o activitate umană apărută după marile descoperirii ale lui Hertz și Marconi, activitate generatoare de cultură, practicată de persoane cu ridicat nivel intelectual, de educație și instrucție.

Evident nu toți cei ce posedă o licență sunt radioamatori, arătând aceasta prin modul de comportament și respectare a normelor ce jalonează normalitatea acestei activități.

Ca adept al principiului „non multa sed multum” nu am fost un susținător al îndemnului „hai să fim mulți”.

În radioamatorism, rabatul la calitate, favorizează blocarea canalului de comunicare și în momentul când schimbul de informații incetează, radioamatorismul dispără.

Cu multă placere și satisfacție citesc unele articole din revista Radiocomunicații și Radioamatorism. Altele în schimb, prin agramatism, exprimare confuză și evident narcisism din partea semnatarului îmi plac.

Remarcabile, pentru mine, sunt articolele Pasiunea Colectivă și Liderul apărute în RR 2/2007, primul având autor pe M. Tărăță - YO7LHN, celălalt pe N. Fusaro - W3IZ apărut prin străduința lui Francisc Grunberg - YO4PX. Recomand aceste articole și celor care încă nu le-au citit.

Tot în numărul de revistă citat este găzduit și articolul cu titlul retoric: Radioamatorismul încotro?

Semnul de întrebare m-a determinat, din curiozitatea profesională, să mă aplec și asupra acestei scririuri.

După prima lectură am înțeles că travaliul „intelectul” pentru acoperirea unei jumătăți de pagină a fost comis de S. Fenyo - YO3JW. Intrigat, am început cu evident efort să încep dezlegarea panseului autorului, ad literam.

Arogându-și evidență de atotștiutor dar și exeget postat de propria-i adulare în vârful turnului cunoașterii, S. Fenyo cu modestie disimulată ne transmite o revelație – nu deține adevarul absolut.

Incisiv și brutal ne aruncă apoi constatarea: „dacă până la apariția Legii sportului activitatea era reglementată și activitatea se desfășura organizat în cadrul FRR, odată cu noile reglementări și anume cu noul statut la FRR radioamatorii autorizați de către IGCTI nu mai sunt obligați să participe în bandă obligatoriu sub drapelul FRR „Curat murdar! Nene lancule!”.

Când imperativ, când ironic, S. Fenyo exprimă cantitativ – comparativ și chiar cu o doză de maliciozitate situația existentă și arată o îngrijorare patetică față de radioamatorismul YO.

„Față de numărul total de autorizați, ca membri ai acestor structuri sportive, numărul lor este totuși redus”. Profund.

După ce expune aprobiului public unele fapte reprobabile (după părerea sa) comise de radioamatori apare și etichetarea „marea masă este pasivă. Nu are nici o contribuție”. Oare?

Cine-i permite acestui domn să mă înglobeze în tagma din care face parte?

Ce autoritate morală are S. Fenyo să judece și să dea sentințe denigratoare activității unor cluburi sau a unor radioamatori?

Dar surprinzător, în pag. 31, din același număr de revistă, este reprobusă o fotografie în care S. Fenyo este reprezentant al FRR la IGCTI alături de O. Lupu „din partea IGCTI”.

Funcția d-lui Lupu se ține secretă, în schimb afilăm că s-a discutat printre altele „diversificarea colaborării FRR – IGCTI.” Ce mare a ajuns FRR grație contribuției lui Fenyo s-ar putea crede. Ne batem pe burtă cu instituțiile guvernamentale. În FRR sunt profesori, sociologi, juriști, ingineri, ziariști, dar la o întâlnire așa importantă, noi radioamatorii am fost reprezentați de YO3JW și atunci să nu ne mai mirăm și să ne întrebăm Radioamatorismul încotro?

Și când mă gândesc că „biblicul atenta” la președinția FRR.

„Râde târgul, domnule”

N.red. Ne onorează faptul că Dl. Ilie Mihaescu - ziarist profesionist - urmărește cu atenție acribice conținutul articolelor din revista noastră. Colaborarea Domniei sale ne onorează și cred că aduce un plus de calitate

Cred că este inutil să mai subliniez faptul că noi respectăm orice opinie personală dacă este semnată.

Sunt totuși nevoie să fac o completare relativ la întâlnirea de lucru de la IGCTI, întâlnire la care am participat împreună cu Dl. Fenyo Stefan.

Cred că "opiniile" domnului Ilie Mihaescu sunt cauzate, și de o oarecare lipsă de comunicare din partea noastră.

Dl. ing. Octavian Lupu este șef de Birou și răspunde printre altele de Serviciul de Amator din România.

Întâlnirea a fost de lucru și după cum am anunțat la QTC și pe internet, au fost rezolvate o serie de probleme, cele mai importante fiind cele referitoare la preschimbarea autorizațiilor radioamatorilor individuali sau stațiilor colective.

Colaborarea FRR - IGCTI - ANRCTI este bună și un rol important în acest sens l-a avut și sprijinul concret acordat de Dl. Fenyo Stefan - YO3JW.

YO3APG

Vând: YAESU FT 1802...144-146 MHZ TX..136-174 MHZ

RX...PAS 5/10/12,5/15/20/25/50/100 KHZ...200

MEMORII..50/25/10/5 W..Garanție WIMO

03.IAN.2007..Cutie originală și toate accesoriile standard.

Pret: 550 RON NEGOCIALB RELU YO3CDNE E-mail:

yo3cdn@yahoo.com Tlf. 0765240048

Vand microfon MH-1B8 Yaesu cu mușa cu 8 pini, de la

FT840 etc. Adrian YO9BVF E-mail: balcadrian@gmail.com

Tlf.: 0766305387 Adresa: POBOX. 81 Campina 105600 Prahova

INFO DX

6W, SENEGAL

Dani, EA4ATI, se reîntoarce la Dakar, de unde va folosi probabil indicativele: 6W/EA4ATI și 6W1EA (pentru concursuri). Va rămâne aici până în luna Aprilie 2008 și va folosi o antenă Yagi cu 3 elemente pentru benzile de 10-15-20 m și dipoli pentru 40-80-160, inclusiv WARC. QSL via indicativul personal, EA4ATI.

A5, BHUTAN

Începând din Aprilie, Kunio, JA8VE, se va afla în această zonă, pentru un job de 2 ani, mai precis până în Martie 2009, ca voluntar JICA senior pentru Japan's Ministry of Foreign Affairs în scopul de a pregăti personalul ministerului de comunicații din Bhutan. El va folosi indicativul A52VE și va lucra din capitala Thimphu. Activitatea se va desfășura în toate benzile, inclusiv 6 m, SSB, digitale și ceva CW. Kunio ne spune că va folosi stația Yaesu și Icom cu numai 100 wazi, antene Spider beam și Inverted VEE sau DP. QSL via JF1OCQ.

CU2, AZORES

Pedro, EA1FCH, va lucra din São Miguel (EU-003) în Eastern Island Group cu indicativul CU2/EA1FCH, în perioada 27 iunie - 5 August. Activitatea se va desfășura în benzile joase și WARC, îndeosebi în CW și modurile digitale modes. QSL via EA1FCH, prin Bureau sau direct.

E2/HS, THAILAND

Champ, E21EIC, și alți radioamatori, membri ai "Radio Amateur Society of Thailand" (RAST) au primit autorizație de la NTC pentru a lucra în concursuri, în benzile de 80 și 160 m, până la 31 Decembrie 2007. Ei pot opera în CW și SSB în sectoarele 1800-1825 kHz și 3500-3536 kHz. În benzile WARC și 6 m, radioamatorii thailadezi pot opera numai cu permis special.

HG3, HUNGARY

Gabor, HA3JB, ne informează că stația radio a International Police Association din Siofok City va fi în emisie cu o nouă licență (valabilă până în 2011) și va opera cu indicativul HG3IPA. Activitatea se va desfășura în benzile HF, inclusiv WARC, în modurile CW, RTTY, SSTV, PSK31, SSB, Packet și APRS. Dacă sunteți polițist și aveți nevoie de un QSO, scrieți un mesaj la adresa: hg3ipa@freemail.hu QSL via HA3JB: Gabor Kutasi, H-8601 Siofok, P.O.Box 243, HUNGARY. Info: <http://www.hg3ipa.uni.hu>

HL7, SOUTH KOREA (Atenție, vânătorii de prefixe!)

Kim, DS5SWL, ne anunță că un nou prefix, "HL7" este acum folosit pentru prima dată în South Korea. Stația cu indicativ special, HL7WR, va fi activată cu ocazia 2007 World Rafting Championship (Rafting = navigație cu pluta sau barca pneumatică) ținut în Sangdong-Ri, Inje, South Korea. Evenimentul se va desfășura în perioada 27 iunie la 2 iulie. Stația specială este activată începând cu 30 Martie pentru o perioadă de 95 de zile. Activitatea se va desfășura în benzile de 80-6 m, SSB, CW, FM și moduri digitale. Rapoartele indică, în prezent, activitate în benzile de 40 și 17 m. QSL via manager, DS2UAL, direct sau prin Bureau. Info: <http://www.2007wrc.com>

ON50, BELGIUM

Stația specială ON50EU este activă până pe 31 Decembrie 2007, pentru a celebra a 50-a aniversare a Tratatului de la Roma (EU 50 ani). QSL via ON7YX, prin Bureau sau direct.

PJ2, NETHERLANDS ANTILLES

Carsten/DL6LAU ne anunță că Joachim/DL8OBQ (nu DL8OBO), Jan/DJ8NK și el însuși vor fi activi cu indicativul PJ2/homecall din Island of Curacao (SA-006, WLOTA LH-0942), în perioada 9-16 iulie. Ei au în plan să participe în IARU HF Contest (14-15 iulie) cu indicativul PJ2HQ, categ Multi. QSL via indicativul personal. QSL PJ2HQ via N9AG sau LoTW.

RUSSIAN MOUNTAINS TO BE ACTIVATED

Operatorii RV3ATS, RV3ATT și RU3AVF au în plan să activeze 16 masive munțe și 3 zone regionale în cadrul Russian Mountains Award (RMA) și Russian District Award (RDA), în perioada 19 iunie la 21 iulie. Munții sunt situați în Maykopskiy region (AD-06), Hostinskij Region (KR-10) și Tuapsinskiy region (KR-58). Activitatea se va desfășura în benzile de 40/20/15 m. Detalii privind diplomele, la:

RMA - <http://www.mountain.ru/radio/rma/engl.shtml>

RDA - <http://rdaward.org/indexeng.htm>

SPECIAL EVENTS:

Stația cu indicativ special YU07HST este activă până la sfârșitul acestui an. QSL via YU1FJK. Activitatea celebrează următorul (al 7-lea) World High Speed Telegraphy (HST) Championship ce se va desfășura în perioada 19-23 Septembrie la Belgrad, Serbia. Detalii: <http://www.hst2007.org>

Membrii Boeing Employees AR Operators North Society vor fi activi cu indicativul W7FLY pentru a sărbători inaugurarea aeronavei Boeing 787 Dreamliner, în perioada 8-9 iulie. Activitatea se va desfășura în CW pe frecvențele 7050 și 14050, iar în SSB pe frecvențele 7240 și 14240 kHz. QSL via KN7T: Mark McLaughlin, 2625 176th St SE, Bothell, WA 98012. Info: <http://www.w0ma.org>

În perioada 1 Mai la 31 iulie, stațile speciale SN750C și SN750BK vor fi active pentru a celebra a 750-a aniversare a orașului Cracovia. QSO-urile cu stații având prefixul SNO sau SN750 conțină pentru o diplomă specială.

Info: <http://www.sp9pkz.republika.pl>

VF0, CANADA (Zone 2 și IOTA Op)

Operatorii Pete/VE3IKV și Bill/W4TAA vor activa Belcher Islands (NA-196) în Zona CQ 2, VY0 Nunavut Territory, cu indicativul special VF0X, în perioada 29 iunie la 4 iulie. Activitatea se va desfășura în benzile HF și 6 m, în modurile CW și SSB. QSL via VE3IKV.

VP2E, ANGUILLA

Jim, WB2REM, va opera folosind un indicativ special de 4 litere, VP2EREM din Anguilla, în perioada 28 iunie - 8 iulie, în benzile de 80-10 m și modurile CW / SSB. QSL via WB2REM.

VP6, PITCAIRN ISLAND

Tom, ZL2HGR, este activ de aici cu indicativul VP6TD, pentru o perioadă de 4 luni, începând din luna Mai. În timpul liber, el va opera în PSK31, dar și în SSB și CW. QSL numai direct pe indicativul personal ZL2HGR, cu SAE și IRC sau 2 USDs. Nu acceptă QSL prin Bureau. Logurile vor fi încărcate pe LoTW și eqsl.cc la înapoierea acasă.

YJ0, VANUATU

Hank, W0CZE, și posibil încă un operator, vor fi activi din aceasta zonă, în perioada 13 la 21 iunie. QSL via W0FF.

INFORMAȚII - IOTA - NEWS:

EU-112. Operatorii Alan/G0RCI, Gordon/G3USR ii posibl alii membri ai Grantham ARS vor fi activi cu indicativele GC0GRC/p și GS0GRC/p din **Eilean an Tighe (House Isl.)**, Shiant Islands (IOSA OH-18, SCOTIA DI-24), în perioada 10 -13 iulie. Ei au în plan să folosească 2 stații, în benzile de 80-6 m, numai SSB. QSL 100% via Bureau.

EU-120. Membrii Wakefield & District Radio Society vor activa **Holy Isl. Lindisfarne**, în perioada 21-22 iulie, pentru 24 ore, folosind indicatelele GB1HI și GB5HI. QSL via Charles, M3ZYD, direct, dar se poate solicita și prin e-mail.

EU-145. Francois, ON4LO, va fi activ din **Faro Isl. (AL-006 pentru programul Portuguese Islands Award)**, în perioada 14-27 iunie. Activitatea se va desfășura în benzile de 40/20/15/10 m, în modurile SSB și PSK. QSL via indicativul personal.

EU-138. Bernd, DL8AAV, va fi activ cu indicativul SD1B/7 din **Aspo Island**, în perioada 18 iunie - 1 iulie. Activitatea se va desfășura în benzile HF, numai SSB. QSL via indicativul personal.

NA-031. Page, WA3EOP, va fi activă cu indicativul WA3EOP/p din **Conanicut Isl. (USI RI-007S, Newport County, Rhode Isl.)** și **Beavertail Lighthouse (ARLHS USA-048)**, pe data de 18 iulie, de obicei seara și dimineața. Ea va fi acompaniată, în jurul orei 1900z de Al, KZ3AB. Frecvențe recomandate: 14266, 14332, 7178 și 3902 kHz. Încercă să o contactați în cadrul net-urilor Century Club din 75/40 m.

NA-231. Cezar/VE3LYC - (Y03YC) și Ken/G3OCA vor încerca să activeze pentru prima dată NA-231P (**East Pen Isl., VY0**), în perioada 20 - 22 iulie. Ken are o bogată experiență ca activator de insule, dar Cezar se află la prima acțiune de acest gen. Activitatea East Pen Isl. este singura aprobată pentru acest grup și este populată de urși polari, fapt ce constituie o interesantă provocare pentru echipă. Ei au pregătit două stații ce vor lucra în CW și SSB în benzile de 40-10 m. QSL via VE3LYC, direct sau prin Bureau.

NA-091. John, VE7JZ, este activ cu indicativul VE7JZ/p din **Minstrel Island (BC-028 pentru Canadian Islands Award)** până pe 1 August. Activitate în benzile de 40/20/15 m, SSB și digitale. QSL via indicativul personal.

QSL INFO:

BS7H	via KU9C	MW3PEB	via GW6XXY (direct)
MW0TTU	via GW0MOW	MW3TLC	via GW6XXY (direct)
MW0RHD	eQSL only	MW3TOB	via GW6XXY (direct)
MW2I	via WW2R	MW3WPH	via GW1IOT
MW3AGN	via GW0MOW	MW3YBX	direct
MW3ARD	via GW0MOW	RO4OE	via RA3CQ

Aceste informații au fost preluate din buletinele informative: 42DX, OPDX, ARRL Buletin. În cazul în care Dvs aveți informații despre alte activități sau ati realizat elagături interesante vă rog a le comunica prin orice mijloc de comunicare către mine.

yo9cwy_bz@yahoo.com

YO9CWY, Dan Motronea

Formatul standard Cabrillo pentru QSO-uri în unde scurte

-----info transmis----- info recepționat-----

QSO:	freq	mo	date	time	call	rst	dat	call	rst	primit	t
QSO:	*****	**	yyyy-mm-dd	nnnn	*****	nnn	*****	*****	nnn	*****	n
QSO:	3799	PH	1999-03-06	0711	HC8N	59	001	W1AW	59	001	0
QSO:	3539	CW	2007-03-06	2111	YO4KVB	599	001	CT YO9BXC/P	599	009	DB 0
QSO:	3500	CW	2007-03-06	2111	YO5KXF	599	001	CJ YO9BXC/P	599	009	DB 0
QSO:	3759	PH	2007-03-06	2111	YO2SRB	59	371	CS YO9BXC/P	59	129	DB 0
QSO:	21299	PH	2007-03-06	0733	YO9APJ/P	59	28	WB7ASG	59	006	0
000000000111111112222222233333333444444445555555666666667777777788											
12345678901234567890123456789012345678901234567890123456789012345678901											

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

Acum standard cu nume ciudat pare o sperioare pentru mulți dintre noi ! Din ce în ce mai mulți organizatori de concursuri solicită trimiterea fișelor în acest format. Să vedem despre ce este vorba!

Câmpul 1 este rezervat instrucțiunilor de lucru. Avem în acest caz pentru fiecare legătură un rând. QSO: urmat de 2 unde se specifică frecvența folosită. Aceasta poate fi sub forma 1800, 3500, 7000, 14000, 21000 sau 28000 ori cu valori de kHz întregi 3759 sau alte valori ce pot fi preluate direct din calculator când acesta este cuplat la transceiver. Sunt organizatori care cer expres acest lucru! Următorul câmp 3, este pentru a reprezenta modul de lucru: PH pentru fonie-ssb sau CW pentru telegrafie. La câmpul 4 se trece data desfășurării legăturii sub forma aaaa-ll-zz, adică anul complet, luna cu două cifre, ziua cu două cifre. În câmpul 5 este trecută ora compusă din 4 cifre după ora UTC. La câmpul 6 se trece indicativul propriu având la dispoziție 13 caractere. Urmează câmpul 7 rezervat controlului transmis 59 sau 599 sau cum se dă banda în legătură respectivă. Câmpul 8 este rezervat codului care se transmite ea putând fi numarul serial început cu 001, un cod constant sau variabil după un anume criteriu. Câmpul 9 cuprinde indicativul corespondentului pe care îl recepționăm, până la 13 caractere. Câmpul 10 este pentru controlul care-l primim 59 sau 599 sau ceea ce recepționăm de la corespondent. Următorul câmp, 11, reprezintă numărul serial pe care îl recepționăm, sau codul stabilit prin regulamentul de concurs. Stațiile multi-multi trebuie să aibă numerele seriale transmise și recepționate pe fiecare bandă în parte. Pentru categoria multi-two ultima coloană indică care stație a fost folosită (A=0, B=1). Ultimul rând al logului Cabrillo se termină cu END-OF-LOG: care dă instrucțiune calculatorului că lista de legături din log s-a terminat. Este de preferat ca toți creatorii de programe de concurs să respecte acest standard astfel ca atunci când se face verificare asistată de calculator, acesta din urmă să poată prelua datele corect. Orice modificare face ca fișierele să nu se -pupe- ceea ce duce la depunctarea participantilor. Completarea -capului - se face ca mai jos.

START-OF-LOG: 2.0

CREATED-BY: YODXLog/DL5MHR

CONTEST: Concurs Bucuresti 20.03.07

CALLSIGN: YO3AAK

CATEGORY: LPI YO3

CLAIMED-SCORE: 9408

OPERATORS: 1

CLUB: BU1

NAME: MARZE AUREL

ADDRESS: CP 22-50, 014780 BUCURESTI

ADDRESS: Romania

ADDRESS:

SOAPBOX: 25W = LW 18,5 M

SOAPBOX: Tx for QSOs

Acest rând se completează automat de către program

Acest rând se completează automat de către program

Aici se trece denumirea concursului. Unele programe generează denumirea concursului, la altele este necesar să se treacă corect denumirea aşa cum indică organizatorul în regulament

Indicativul folosit în concurs

Categoria la care s-a participat. Se vor folosi indicațiile din regulament

Punctajul revendicat

Numărul de operatori

Denumirea clubului din care faceți parte sau abrevierea respectivă

Numele operatorului

Adresa poștală proprie

Comentariile operatorului

Probabil că nu este pentru prima oară și nici ultima când se fac comentarii pe marginea trimiterii fișierelor în format electronic. La început se cerea să se trimită dischete (se solicită și azil!), apoi cu extinderea internetului s-a ajuns ca fișierele cu date din concurs să se trimită pe această cale. Sistemul are marele avantaj că fișierele de concurs ajung rapid la organizator și astfel se poate trece la o verificare electronică a rezultatelor. Astfel este posibil ca se se facă verificări în timp record. Amintesc aici despre WRTC 2006 când organizatorii au solicitat ca participanții să trimită fișierele de concurs în 24 de ore. Au răspuns numeroase stații ceea ce a făcut posibil ca arbitrii să poată anunța rezultate aproape 100% corecte. Tendința este de a trece la noul mod de colectare a fișierelor de concurs prin intermediul internetului. În perspectivă există posibilitatea ca rezultatele unui concurs să poată fi obținute fără intervenția omului(arbitrului). Pentru a se putea realiza acest lucru este necesar ca fiecare operator să-și facă temele corect. Aceasta înseamnă folosirea unui program care generează un log Cabrillo standard. completat la rubricile respective cu datele aşa cum prevede regulamentul și trimiterea în termenul stabilit. Astfel la momentul când a sosit sorocul programul va declanșa verificarea și teoretic va afișa rezultatul concursului. Am zis teoretic deoarece acest rezultat va trebui verificat totuși de un arbitru ! Există la unele concursuri un robot care la primirea fișierului în format electronic îl verifică și automat dă un răspuns. În cazul în care totul este în regulă confirmă primirea și dă o parolă de acces la fișele corectate. Dacă însă sunt probleme comunică greșelile pentru a fi corectate și solicită retrimiterea ulterioară a celor corectate (a întregului fișier - nu numai a celor corectate!). Vă puteți da seama că este mai corect ca participantul să-și facă singur corecturile pentru a nu se comenta că cineva a intervenit în logul lui ! Ca orice început mai sunt probleme. Mai cu seamă la concursurile interne YO, unde regulamentele diferă de la concurs la concurs un astfel de program de preverificare este greu de realizat. Până când va fi făcut, haidetă să pregătim corect fișierele ce se trimit.

Feny Stefan Pit YO3JW

Regulamentul de organizare și desfășurare a campionatelor de telegrafie viteză

Capitolul I

1.1 Organizarea

1.1.1 F.R.R prin Comisia Centrală de Telegrafie Viteză organizează anual 4 campionate naționale de telegrafie viteză, astfel:

- a) campionatul de recepție
- b) campionatul de transmitere
- c) campionatul de probe practice - recepția indicativelor RUFZ și trafic radio simulat MORSE RUNNER
- d) campionatul de echipe

1.1.2 În afară de campionate, se mai pot organiza și alte concursuri naționale sau internaționale, care vor avea la bază partea tehnică a prezentului regulament.

1.1.3 Comisiile județene de radioamatorism sau cea a municipiului București precum si cluburile afiliate pot organiza concursuri interne sau internaționale. În acest scop, regulamentele precum și datele calendaristice se vor prezenta Consiliului de Administrație.

1.2 Scopul

- desemnarea campionilor
- selecționarea celor mai buni sportivi radiotelegrași în loturile și echipele naționale
- îndeplinirea normelor de clasificare sportivă

1.3 Data și locul desfășurare

1.3.1 Etapa finală pe țară se va organiza la data și locul stabilit în "Calendarul competițional anual" al Federației, în colaborare cu comisiile județene de radioamatorism. Se recomandă organizarea de etape județene sau interjudețene.

1.4 Probleme administrative

1.4.1 Cheltuielile privind organizarea competiției vor fi suportate de către federație;

1.4.2 Cheltuielile privind participarea sportivilor (transport, cazare și hrana) vor fi suportate de către comisiile județene din care fac parte concurenți (sau de către cluburi afiliate).

Capitolul II Participantii. Condiții de participare. Probele de concurs.

2.1 Participantii: categorii de participare.

2.1.1 Participantii se împart în următoarele categorii:

- a) Seniori. Orice concurent indiferent de vîrstă sau sex.
- b) Junioi mari. Concurenți care împlinesc maximum 21 de ani în anul desfășurării competiției, indiferent de sex.
- c) Junioi mici. Concurenți care împlinesc maximum 16 ani în anul desfășurării competiției, indiferent de sex.
- d) Senioi II. Concurenți care împlinesc vârsta minimă după cum urmează: 40 de ani pentru femei și 45 de ani pentru bărbați.
- e) Echipe. O echipă completă este formată din 8 sportivi: doi junioi mici, doi junioi mari, doi seniori și doi senioi II și reprezintă un club sau o asociație afiliată la FRR. Un club sau o asociație poate participa cu maxim o echipă.

2.2 Condiții de participare

2.2.1 Pot participa la competiție numai membrii structurilor sportive afiliate la Federația Română de Radioamatorism.

2.2.2 Concurenți trebuie să se înscrie la competiție cu cel puțin 10 zile înaintea zilei de start, la organizatorul desemnat de către Comisia Centrală de telegrafie viteză.

2.2.3 Pentru a fi admis în concurs, fiecare sportiv trebuie să prezinte pentru verificare următoarele:

- Buletinul de identitate. În cazul în care datorită vîrstei nu are buletin de identitate, va prezenta certificatul de naștere.
- Copie după autorizația de radioamator.
- Carnetul de membru al clubului, cu viza medicală la zi.
- Manipulatorul telegrafic, care va trebui să aibă posibilitatea de a manipula un generator de ton exterior.

NOTĂ : Un manipulator electronic poate forma automat șiruri de puncte și de linii, alternarea acestora putând fi făcută numai manual. Este interzisă folosirea manipulatoroarelor care pot memora semne, care pot forma automat pauzele dintre semne sau dintre grupe. În cazul în care un concurență posedă un manipulator cu astfel de posibilități, acesta trebuie prevăzut cu dispozitiv de anulare a lor. Arbitrii au datoria să verifice acest lucru la fiecare concurență și, dacă este cazul, să ia măsurile necesare, până la propunerea de excludere din concurs a celui vinovat.

2.3 Probleme de concurs

2.3.1 Campionatul de recepție

Fiecare concurență va participa la următoarele probe:

- recepționarea unui șir de radiograme cu grupe alcătuite numai din litere; fiecare radiogramă va avea o durată de 1 minut; după fiecare radiogramă, viteza va crește cu 10 semne efective.
- recepționarea unui șir de radiograme cu grupe alcătuite numai din cifre; fiecare radiogramă va avea o durată de 1 minut; după fiecare radiogramă viteza va crește cu 10 semne efective.
- recepționarea unui șir de radiograme cu grupe alcătuite numai din litere, cifre și semne de punctuație; fiecare radiogramă va avea o durată de 1 minut; după fiecare radiogramă viteza va crește cu 10 semne efective.

Între două radiograme consecutive pauza este de 30 secunde.

2.3.2 Campionatul de transmitere

Fiecare concurență va participa la următoarele probe:

- transmiterea timp de 1 minut a unui text cu grupe alcătuite din litere, la o viteză la liberă alegere;
- transmiterea timp de 1 minut a unui text cu grupe alcătuite din cifre, la o viteză la liberă alegere;
- transmiterea timp de 1 minut a unui text cu grupe alcătuite din litere, cifre și semne de punctuație, la o viteză la liberă alegere;

NOTĂ: Fiecare grupă va fi formată din 5 semne

2.3.3 Campionatul de probe practice - recepția indicativelor RUFZ și trafic radio simulat MORSE RUNNER

Pentru proba de RUFZ fiecare concurență va receptiona individual cîte 50 de indicative din 2 încercări, transmise aleator de un calculator de la o viteză pe care și-o stabilește initial concurențul.

Pentru proba de MORSE RUNNER, fiecare concurență va efectua legături radio simulante de un calculator timp de cîte 10 minute din o încercare.

2.3.4 Campionatul pe echipe

Clasamentul se va alcătui în urma calculării punctelor cumulate de cel mai bun concurență pe categorie din fiecare echipă la cele 3 probe (Campionatul de recepție, Campionatul de transmitere, Campionatul de probe practice - recepția indicativelor RUFZ și trafic radio simulat Morse runner).

Capitolul III Desfășurarea probelor; stabilirea rezultatelor

3.1 Reguli generale

3.1.1 La probele de recepție se vor respecta următoarele reguli:

- a) Probele sunt individuale. Colaborarea între concurenții va fi sănătoasă ducând până la eliminarea din concurs.
- b) La o probă, un concurență va participa o singură dată. Repetarea probei va fi admisă numai în cazul defecțiunilor la instalația de concurs aparținând organizatorilor.
- c) Șirul de radiograme va fi transmis până când nici un concurență nu va mai putea să receptioneze.
- d) Concurenții pot fi plasați în săli separate, gruparea făcându-se în funcție de valoare.
- e) Recepția se poate face pe ciorne, pe caiete personale sau pe laptop.
- f) Radiogramele alese pentru cotare vor fi transcrise cîte, cu litere mari de tipar, pe coloane de organizatori. Concurenții va scrie pe colțul din dreapta-sus, numele, prenumele, indicativul, data și categoria de participare. Se poate face transcrierea direct pe calculator, dacă organizatorul o cere și asigura condiții pentru fiecare concurență în parte.
- g) Fiecare concurență va putea prezenta pentru cotare maximum 3 radiograme la fiecare probă.
- h) Numărul de greșeli admise nu poate depăși 5. Depășirea acestui număr de greșeli va duce la anularea radiogramei.
- i) O greșeală se penalizează cu un punct.
- j) La corectare se consideră greșeli: lipsa unui semn, scrierea altui semn decât al celuilalt transmis, inversarea a două semne.

3.1.2 La probele de transmitere se vor respecta următoarele reguli:

- a) Probele sunt individuale.
- b) Locul de transmitere va fi separat de locul arbitrilor judecători.
- c) Numărul arbitrilor va fi de 4 sau 6 dintre care 3 sau 5 vor fi judecători și unul de start.
- d) Identitatea concurențului aflat în probă va fi secretă.
- e) Concurențul va avea la dispoziție 12 minute pentru a desfășura probele de transmitere. Acest timp se va cronometra din momentul intrării concurențului în sala de transmitere. Depășirea celor 12 minute va duce la oprirea concurențului, luându-se în considerare performanțele până la acel moment. Dacă un concurență chemat în sală nu se prezintă nici la al doilea apel, după un minut de la primul apel, timpul său de concurs se reduce la 8 minute, fiind plasat ultimul în ordinea concurenților.
- f) Se admit maximum 3 greșeli necorectate și maxim 10 repetări. La săvârșirea celei de a 4-a greșeli necorectată sau la a 11-a repetare, concurențul va fi oprit, dar nu va fi descalificat la proba respectivă. Va fi luat în considerație numărul de semne transmis până la acel moment.
- g) O greșeală va fi corectată astfel: după săvârșirea greșelii se va transmite semnalul de repetare format dintr-un șir continuu de minimum 6 puncte după care se va relua grupa în care se află semnul transmis greșit.
- h) Transmiterea unei radiograme va fi precedată de preambul: vvv =
- i) Probele vor fi înregistrate pe bandă magnetică sau calculator. Înregistrările vor fi păstrate până la trecerea timpului de contestație.
- j) Se consideră greșeli: transmiterea greșită a unui semn, netransmiterea unui semn, transmiterea în plus a unui semn, inversarea semnelor, transmiterea greșită a semnalului de repetare.

- k) Arbitrii judecători vor acorda note de calitate pentru fiecare probă. Acestea vor fi cuprinse între 0.65 - 1.0, din 0.01 în 0.01.
 l) În cazul în care sunt 5 arbitri judecători, din cele 5 note acordate la o probă se va anula cea mai mică și cea mai mare, făcându-se media aritmetică între cele trei rămase. În cazul în care sunt 3 arbitri judecători se va face media aritmetică a notelor. Nota medie va fi luată în considerație în calculul scorului.

3.1.3 Criterii de acordare a notelor

Pe ritmicită. Aprecierea calității unei transmiteri, aceasta va fi comparată cu transmiterea automatului.

- a) Nota 1.0 se poate acorda numai pentru o transmitere perfectă, care imită automatul
 b) Notele vor fi acordate în funcție de numărul greselilor, repetărilor, a semnelor deformate și a ritmicității.

Penalizările din transmitere ar trebui să rezulte din următoarele:

-0.05 pentru fiecare greșeala necorectată (max. $3 \times 0.05 = 0.15$)

-0.01 pentru fiecare repetare (max. $10 \times 0.01 = 0.1$)

-0.01 până la 0.1 pentru semne și spații deformate

Maximele penalizări pot fi de 0.35 ($0.15+0.1+0.1$) deci multiplicatorul va fi de la 0.65 la 1.00

3.1.4 Semnele alfabetului Morse folosite în competițiile noastre sunt prezentate în Anexă.

3.1.5 La probele de recepție a indicativelor și trafic radio simulat se vor respecta următoarele reguli :

- a) Probele sunt individuale
 b) Locul probei va fi într-o sală separată, asistat de un arbitru de sală.
 c) Se admite maximum 2 încercări, punctând numai scorul cel mai mare obținut.
 d) Pentru începutul fiecărei probe, concurențul își stabilește condițiile proprii de recepție (viteză, nivel semnal la căști, poziția tastaturii sau a cheii după caz etc.) înainte de pornirea cronometrului calculatorului.

Pentru RUFZ se folosește programul RUFZXP varianta 1.0.0. Pentru proba de trafic radio simulat Morse runner programul folosit este Morse runner 1.62 și se vor păstra obligatoriu următoarele setări ale calculatorului :

Intrarea în program se face pe HST competition file. Setările meniului vor fi

[System] BufSize=3

[Station] Call=optional; Name=optional; Pitch=optional; Band Width=10; Wpm=optional; QSK=0; Self Mon Volume=0; Save Wav=0

[Band] Activity=4; QRN=0; QRM=0; QSB=0; Flutter=0; Lids=0

[Contest] Duration=10; Hi Score=0; Competition Duration=10

Rubricile optionale pot fi modificate după necesitate și după preferințele fiecărui concurenț.

e) Timpul afectat unui concurenț pentru proba de RUFZ (cele 2 încercări) este de 12 minute de la intrarea în sala a concurențului. La expirarea timpului, arbitrul de concurs va consemna punctele obținute pana la acel moment.

f) Timpul afectat unui concurenț pentru proba de Morse runner (o singura încercare) este de 12 minute, cronometrare care va începe de la intrarea în sala a concurențului. La expirarea timpului, arbitrul de concurs va consemna punctele obținute pana la acel moment.

3.2 Stabilirea rezultatelor

3.2.1 La probele de recepție.

Radiograma cu viteza cea mai mare recepționată la o probă, se va cota cu 100 de puncte. Celelalte radiograme, vor primi puncte, prin raportarea procentuală la viteza cea mai mare.

De exemplu : dacă cea mai mare viteză recepționată la o probă de litere este

de 230 s/m și celelalte viteze sunt : 220, 200, 190....

Viteza de 230 s/m primește 100 de puncte. Punctajul pentru celelalte viteze se va calcula astfel:

$$(220/230) \times 100 = 95.65 \text{ pt}$$

$$200 = 86.96 \text{ pt} \quad 190 = 82.61 \text{ pt} \quad \text{etc.}$$

În cadrul calculelor se va face rotunjirea până la două zecimale.

Din punctele rezultante la o probă se vor scădea punctele datorate greșelilor, diferența reprezentând punctajul probei.

Scorul general va fi dat de însumarea punctajelor rezultante în cele trei probe. Acesta va hotărî locul în clasament.

În cazul în care 2 sau mai mulți concurenți vor fi la egalitate, se va renunța la rotunjirea de până la 2 zecimale, luându-se în considerație toate zecimalele rezultante din calcul. Dacă egalitatea va persista, se va calcula viteza medie la cele 3 probe. De ex.: un concurenț a recepționat 210 la litere, 330 la cifre și 190 la combinat; $210+330+190=730/3=243,33$. Cea mai mare viteză medie va da câștig de cauză.

Dacă nici după acest calcul nu se va face departajarea, se va da câștig de cauză celui mai tânăr, iar la seniori II celui mai în vîrstă.

3.2.2 La probele de transmitere.

Radiograma cu viteza cea mai mare realizată la o probă, va fi cotată cu 100 de pct. Celelalte viteză vor primi puncte prin raportarea procentuală la viteza cea mai mare, punctajul obținut astfel, se va înmulții cu media notelor, obținută conform articolului 3.2.1 aliniatul 1, obținându-se punctajul unei probe.

Scorul general se va face prin însumarea punctajelor finale de la cele 3 probe. Aceasta va hotărî locul în clasament. În caz de egalitate de puncte între 2 sau mai mulți concurenți, ordinea în clasament va fi hotărâtă de media generală a notelor de la cele 3 probe, apoi de criteriul vîrstei (ca la pct. 3.2.1.)

3.2.3 La Campionatul de probe practice - receptia indicativelor RUFZ și trafic radio simulat Morse runner.

Punctajul cel mai mare acordat de calculator va fi cotat cu 100 de puncte pentru fiecare probă în parte (atât pentru RUFZ cât și pentru Morse Runner). Celelalte punctaje obținute vor primi puncte prin raportarea procentuală la punctajul cel mai mare. Scorul final este dat de suma punctelor de la cele 2 probe. Aceasta va hotărî locul în clasament. În cazul egalității, departajarea o va face scorul sumă realizat din probele secundare, apoi de criteriul vîrstei.

Capitolul IV Clasamente. Titluri. Premii.

4.1 Grupa de arbitri va întocmi clasamente pentru fiecare campionat și categorie de participare.

4.1.1 Concurenții clasăți pe primul loc vor primi titlurile de „Campioni Naționali ai României”, medalii, tricourile și diplomele corespunzătoare. Echipa clasată pe primul loc va primi titlul de „Echipa Campioană Națională”, medalii, tricouri și diplomele corespunzătoare. Titlul de „Campion Național” se va acorda dacă în clasamentul categoriei respective sunt minimum 6 concurenți.

Concurenții clasăți pe locurile II și III vor primi medalii de argint, respectiv bronz, împreună cu diplomele respective. Echipele clasate pe locurile II și III vor primi medalii de argint, respectiv bronz, împreună cu diplomele respective. Concurenții și echipele clasate până la locul 6 vor primi diplome.

4.2 Rezultatele pot fi contestate în termen de o oră, din momentul afișării lor. Contestația va fi însoțită de taxa de 50 lei, sumă ce va fi înapoiată în cazul admiterii acesteia. În caz contrar, suma va intra în bugetul F.R.R.

După expirarea termenului de mai sus, rezultatele rămân definitive.

CAMPIONATELE NATIONALE DE TELEGRAFIE VITEZĂ - IASI - MUNCEL - 13-15.04.2007 - IMAGINI -

Anul acesta Simpozionul Național al Radioamatorilor YO se va desfășura la:
 Câmpulung Moldovenesc în perioada 7-9 septembrie. Info la:
<http://www.elegantweb.de/simpo-yo-2007>

În concursurile IARU pe unde ultrascurte (50, 144 MHz și mai sus)
 nu se acceptă decât loguri în format electronic EDI care se trimit
 la YO7AQF(yo7aqf@soliber.net)

*This device has not been approved by the FCC. It may not be sold or leased, or offered for sale or lease, until approved by the FCC. Icom Inc. reserves the right to change without notice or obligation.

It's the one you'll keep.

The IC-7000 represents a remarkable advancement in compact mobile/base rig technology. Experience digital performance formerly reserved for Icom's big rigs!

DSP

IF DSP. FIRST IN ITS CLASS. Two DSP processors deliver superior digital performance and incorporate the latest digital features including Digital IF filter, manual notch filter, digital twin PBT and more.

AGC LOOP MANAGEMENT. The digital IF filter, manual notch filter are included in the AGC loop, so you won't have AGC pumping.

DIGITAL IF FILTERS. No optional filters to buy! All the filters you want at your fingertips, just dial-in the width you want and select sharp or soft shapes for SSB and CW modes.

TWO POINT MANUAL NOTCH FILTER. Pull out the weak signals! Apply 70dB of rejection to two signals at once!

DIGITAL NOISE REDUCTION and DIGITAL NOISE BLANKER are also included.

35W OUTPUT IN 70CM BAND. High power MOS-FET amps supply 35W output power in 70CM band as well as 100W in HF/50MHz bands and 50W in 2M.

HIGH STABILITY CRYSTAL UNIT. The '7000 incorporates a high-stability master oscillator, providing 0.5ppm (-0°C to +50°C). A must for data mode operation.

DDS (DIRECT DIGITAL SYNTHESIZER) CIRCUIT. Icom's new DDS circuit improves C/N ratio, providing clear, clean transmit signal in all bands.

PERFORMANCE

FUNCTION

USER-FRIENDLY KEY ALLOCATION. Eight of the most used radio functions such as NB, NR, MNF, and ANF are controlled by dedicated function keys grouped around the display for easy visibility.

2.5 INCH COLOR TFT DISPLAY. The 2.5 inch color TFT display presents numbers and indicators in bright, concentrated colors for easy recognition.

BUILT-IN TV TUNER AND VIDEO OUTPUT JACK. Not only does the display provide radio status, but you can watch NTSC or PAL analog VHF TV channels!

miratelecom
Telecommunication equipments

Calea Bucureștilor nr. 253G,
Otopeni, Ilfov

Tel: 021-351.8556;
021-351.8547; 021-351.8527
www.miratelecom.ro
office@miratelecom.ro

ICOM

YAESU

...leading the way SM

GARMIN

- Proiectare si configurare
- Livrare echipamente
- Intretinere si service
- Training

Filtre

Repetoare

Statii Fixe

Statii Mobile

Statii Portable

GPS

Agnor High Tech
Echipamente radiocomunicatii

Agnor High Tech este o firma pentru comunicatii profesionale si wireless.

Firma este distribuitor autorizat pentru:
Yaesu, Garmin, Procom, Zetron, Proxim

Bucuresti, Lucretiu Patrascanu nr. 14 Telefon: (021) 255.79.00 Fax: (021) 255.46.62
email: office@agnor.ro nelu.mandita@agnor.ro web: www.agnor.ro

Edit 5 BTRM - Daniel